ultimum ſupplicium, *nu.* 12. In pœnis mitior pars eſt eligenda, *n.* 13. Ita tamen, ut graviora delicta non nimis clementer puniantur, *n.* 14.
Pœna Eccleſiaſtica, vel Canonica quid, & quotuplex? *T.* 37. *num.* 16. *& ſeqq.* Enumerantur plures ſpecies illius, *num.* 17. Aliæ ſunt medicinales; & quæ? *n.* 18. Aliæ vindicativæ; & quæ? *n.* 19.
Pœna Carceris, ſeu carceratio. Vide *Carceres*, vel *Carceratio.*
5. Pœna confiſcationis bonorum, etiam Clericis imponi poteſt: & quomodo? T. 37. *n.* 112.
Pœna degradationis. Vide *Degradatio.* Pœna depoſitionis Vide *Depoſitio.*
Pœna exilii, ſeu relegationis quid? *T.* 37. *n.* 106.
Pœna infamiæ. Vide *Infamia.*
Pœna inhabilitatis ad Beneficia, quid, & quomodo obliget? T. 37. *n.* 20.
Pœna pecuniaria quid? an & quando à Judice Eccleſiaſtico imponi poſſit? T. 37. *n.* 98. *& ſeqq.* Licitè imponitur, ita tamen, ut non Judici Eccleſiaſtico, ſed cauſæ piæ applicetur, *num.* 99. Olim limitabatur hæc doctrina, *num.* 100. Hodie univerſaliter procedit, *num.* 101. Solvitur objectio, *num.* 102. Si Epiſcopus eſt pauper, poteſt pœnam pecuniariam ſibi, vel fabricæ ſuæ Eccleſiæ applicare, *num.* 103.
Pœna privationis Beneficiorum quid, & quomodo obliget? *T.* 37. *n.* 21.
Pœna Torturæ quid, an, & quando contra Clericos adhiberi valeat? T. 37. *n.* 105.
Pœna verberationis quid ſit, & qualiter in uſu? T. 37 *n* 104.
Pœna violantium Cenſuram. Vide *Violantes Cenſuram.*
Pœnæ violantium ſigillum Confeſſionale. Vide *Sigillum Confeſſionale violantium pœnæ.*
Pœnæ abortûs. Vide *Abortûs pœnæ.*
Pœnæ Apoſtatarum. Vide *Apoſtatarum pœnæ.*
Pœnæ Blaſphemiæ. Vide *Blaſphemia.*
Pœnæ Calumniatoris, T. 2. *num.* 6. *& ſeqq.* Cauſæ excuſantes ab illis, *n.* 12.
Pœna Clerici Percuſſoris. Vide *Percuſſor.*
Pœna Clerici Venatoris. Vide *Venatio.*
Pœna Colluſionis. Vide *Colluſio.*
Pœna Concubinatûs. Vide *Concubinatus.*
Pœna delicti puerorum. Vide *Puerorum delicta.*
Pœna detruſionis in Monaſterium hodie mutata eſt ad Triremes, vel perpetuos carceres, *T.* 20. *numer.* 28.
Pœnæ exponentium Infantes. Vide *exponentium Infantes pœnæ.*
Pœna Exercentis Ordinem, quem non habet. Vide *Ordinem Exercentes.*
Pœnæ Falſi. Vide *Falſi pœnæ.*
Pœnæ Filiorum, & Nepotum hæreticorum. Vide *Hæreticorum Filii & Nepotes.*
Pœna furtivè ſuſcipientis Ordinem. Vide *Ordinem furtivè ſuſcipiens.*
Pœna fornicationis. Vide *Fornicatio.*
Pœnæ Hæreticorum. Vide *Hæreticorum pœnæ.*
Pœnæ Homicidii Caſualis. Vide *Homicidii caſualis pœnæ.*
Pœnæ Homicidii voluntarii injuſti. Vide *Homicidii voluntarii injuſti pœnæ.*
Pœna incendiarii. Vide *Incendiarius.*
Pœna inceſtus. Vide *Inceſtus.*
Pœnæ Magiæ. Vide *Magia.*
Pœnæ Maledici. Vide *Maledici.*
Pœnæ Parricidii. Vide *Parricidii pœnæ.*
Pœna Clerici per ſaltum promoti. Vide *Ordinatus per ſaltum.*
Pœnæ Rapinæ. Vide *Rapina.*
Pœna Raptûs Perſonæ Luxuriæ cauſa. Vide *Raptus Perſonæ.*
Pœnæ Reiterantium Baptiſma. Vide *Baptiſma Reiterantium pœnæ.*
Pœna Sacrilegii carnalis. Vide *Sacrilegium carnale.*
Pœnæ Schiſmaticorum. Vide *Schiſmaticorum pœnæ.*
Pœna Sodomiæ. Vide *Sodomia.*
Pœna Sortilegii. Vide *Sortilegium.*
Pœna Stupri. Vide *ſtupri pœna.*
Pœnæ Uſurarum. Vide *Uſurarum pœnæ.*
Pœna arbitraria Judicis ſemper debet eſſe regulata, & conformis qualitati delicti, *T.* 37. *numer.* 10. *& ſeq.*
Pœna debet eſſe proportionata culpæ, *T.* 37. *num.* 2. Pœna illa ibi nulla, ubi nulla culpa, *T.* 37. *num.* 2.
Pœnam Legis incurrit tranſgreſſor, etſi pœnam ignoret, *T.* 3. *n.* 321.
Pœna per ſententiam criminalem impoſita an, à quo, & quando poſſit minui? *T.* 1. *n.* 515.
Pœna ubi nulla determinatur, arbitrio Judicis relinquitur, T. 17. *n.* 29.
R. J. Pœna debet eſſe juxta menſuram delicti, C. II. R. XII. *num.* 6. debet ſuum tenere authorem, R. XXII *num.* 4. eſt noxæ vindictæ: & ubi nulla culpa eſt, ibi nec eſt pœna, R XXIII. *num.* 2. in pœnis benignior eſt interpretatio facienda, R. XXX. *n.* 10. R. XLIX. *per tot.* Vid. etiam *Leges pœnales.*
Pœna in pœnam alicujus introductum non debet in ejus commodum converti: & quomodo? C. II. R. LXI. *num.* 10.
——pœna pro delicto ſemel exacta, alia exigi non poteſt, C. II. R. LXXXIII. *num.* 3.

POENITENTIA.

1. Pœnitentiæ Sacramentum eſt ſecunda poſt naufragium Tabula, *T.* 2. *n.* 147. Cur ſit iterabile, non autem Baptiſmus? *n.* 148.
2. Pœnitentiæ Sacramentum eſt ſecunda poſt naufragium Tabula, T. 18. *n.* 136.
4. Pœnitentia qualis imponenda? & quomodo pro diſpenſatione in foro externo? *a.* 241.
Pœnitentiaria pro ſolo Foro interno concedit diſpenſationes, *a. num.* 233. Quid juris? Si quis laborat publico, & occulto impedimento, *num.* 324. Ex quibus cauſis? & ſuper quibus impedimentis diſpenſet Pœnitentiaria? *n.* 418. *& ſeqq.*
R. J. Pœnitentes digni ſunt venia, C. II. R. XXXIII. *num.* 8.

POLLICITATIO.

1. Pollicitatio, quid, & quomodo differat à Pacto? T. 35. *num.* 3.

POLLUTIO.

3. Pollutio ſeu violatio Eccleſiæ fit injurioſa ſanguinis effuſione, T. 40. *num.* 15. Et quali? *num.* 16. *& ſeqq.* Fit etiam per homicidium in ea commiſſum: & quale? *num.* 19. Item per illicitam ſeminis effuſionem: & qualem? *num.* 20. Ac per ſepulturam excommunicati, aut infidelis, vel infantis non Baptizati, *num.* 21. Ob nullum occultum delictum polluitur Eccleſia, *num.* 22. Effectus Pollutionis Eccleſiæ qui? *num.* 23. Si Eccleſia conſecrata violatur, debet ſtatim, & quidem per Epiſcopum reconciliari.

POLYGAMIA.

Polygamia, quid? T. 21. *num.* 1. Polygamia nunc prohibita, *num.* 2.

PONTIFEX.

PONTIFEX.

R. J. Pontificum anni computantur à die Coronationis, non electionis, C. II. R. LXXXVIII. *nu.* 10.

POPULUS.

1. Populi & Plebis vocabula, in quo differant? P. *n.* 175. Populus Romanus. Vide infrà ℣. *Romanus.* Populus peccat non acceptando legem juſtam, & ritè publicatam, poteſtque puniri, *T.* 2. *n.* 144. *& ſeqq.* Quid agendum, ſi Populus juſtam habeat cauſam non acceptandi legem, *nu.* 143. Vide ſuprà ℣. *Acceptatio.* Populi nomine in materia odioſa non comprehenditur Clerus, *T.* 2. *n.* 318.
2. Populi nomine, quid intelligantur? *T.* 20. *n.* 196.

PORTIO.

3. Portio Canonica ſepulturæ, ſeu quarta funeralis quid? *T.* 28. *nu.* 46. *& ſeqq.* Ejus quantitas in quo conſiſtat? *num.* 47. *& ſeq.* Debetur de omnibus & ſolis, quæ Eccleſiæ alienæ, vel ratione funeris, vel per ultimam voluntatem defuncti obveniunt, *num.* 49. *& ſeq.* Limitatur in relictis cauſæ piæ, & in caſu decedentis Novitii aut ſervitialis Religioſorum, *num.* 51. Ac ubi eſt conſuetudo de aliquibus non dandi portionem, *num.* 52. *& ſeqq.* Sola Eccleſia aliena, in qua defunctus ſepelitur, tenetur ad portionem Canonicam, *n.* 54. Regulares quam plures exempti ſunt à portione Canonica, *nu.* 55. Obſervanda circa uſum privilegiorum in materia Portionis Canonicæ annotantur, *num.* 56. *& ſeqq.* Portio Canonica debet ſolvi Parocho defuncti, *nu.* 44. *& ſeq.*
Portio congrua. Vide *Congrua Portio.*
Portio Canonica Epiſcopalis? *T.* 24. *num.* 59. Quantitas ejus quæ? *num.* 60. Portionem Epiſcopalem dare tenentur omnes Eccleſiæ, & loca pia, *num.* 61. Limitatur in Monaſteriis & Eccleſiis exemptis, *num.* 62. Et in non exemptis caſu, quo eis quid relinquitur pro Fabrica, luminaribus &c. *num.* 63. Hæc portio paſſim ſublata eſt per conſuetudinem, *num.* 64.

POSITIO.

2. Poſitiones ad quid ſint inventæ? *T.* 18. *num.* 186. 188. *&* 196. Fiunt plerumque ab Actore, quamvis etiam à Reo fieri poſſint, *n.* 187. Poſitio, quid? *nu.* 189. *& ſeqq.* Debet eſſe affirmativa, non negativa, *nu.* 190. Ponens fatetur omne id, quod ponit, *ibid.* Poſitio juris, an ſit admittenda? *n* 191. Poſitio impertinens, vel pertinens, quæ? *nu.* 192. Utrùm ſit admittenda poſitio impertinens, vel ſtante dubio, an ſit impertinens? *num* 193. Clauſula, ſalvo jure impertinentium, & non admittendorum, quid operetur? *n.* 194.
Poſitiones exhibentur in ſcriptis, *T.* 18. *num.* 195. Et quidem prævio juramento, *num.* 195. *& num* 187. *&* 188. Reus ad poſitiones Actoris reſpondere recuſans, habetur pro confeſſo, *num.* 197. Idem dicendum de Actore, ſi recuſet reſpondere ad poſitiones Rei, *num.* 198. Ut non reſpondens poſitionibus habeatur pro confeſſo, quæ requirantur conditiones? *n.* 199. *&* 200. Requiritur ad hoc etiam ſententia declaratoria Judicis, *nu.* 201. An & quæ ſint cauſæ rationabiles non reſpondendi ad poſitiones ſibi oblatas? *T.* 18. *nu.* 202. *& ſeqq.* Inter has eſt, ſi poſitio ſit ſuperflua, ſeu impertinens, *num.* 203. Aut obſcura, *nu.* 204. Vel captioſa; & quæ ſit talis? *num.* 206. Item, ſi poſitio ſit multiplex, niſi explicetur, *num.* 207. Vel ſi ſit juris, & non facti, *n.* 208. Aut criminoſa, *ibid.* Poſitionis obſcuræ declarationem anteà petat reſponſurus: alioquin ſibi præjudicat, *n.* 205. Poſitio debet fieri poſitivè, non interrogatoriè, *n.* 209.
Poſitiones differunt multipliciter ab Articulis, T. 18. *num.* 211. In praxi tamen plerumque inter ſe confunduntur, *num.* 212. Poſitiones variè differunt ab Interrogatoriis; & in quibus? *n.* 215. *& ſeqq.* Poſitiones qui poſſint facere? T 18. *num* 218. *& ſeqq.* Eas poſſunt facere partes litigantes, ac etiam Reus, *n.* 218. *&* 287. Judex non poteſt facere poſitiones, *num.* 219. Benè tamen Procurator; & quando? *n.* 220. *&* 221.
Poſitiones, quando jam ſunt affectæ de Actis, nequeunt revocari, vel mutari, T. 18. *num.* 222. Benè tamen anteà, *num.* 223. Poſitio quando dicatur eſſe de Actis? *n.* 224. Poſitio erronea poteſt revocari, ſi doceatur de errore, *nu.* 225. Poteſt etiam revocari in continenti, *n.* 226. Ac declarari, *num.* 227. Poſitio etiam ab adverſario negata, non poteſt mutari, *num.* 228. Quamvis tunc adverſarius non poſſit uti confeſſione ejus, *nu.* 229 Poſitiones an poſſint fieri ab eo, qui renunciavit probationibus? *num.* 230. Poſitiones in qua parte judicii poſſint fieri? T. 18. *num.* 231. An poſſint fieri ante litem conteſtatam? *nu.* 231. *&* 232. Et poſt concluſionem in cauſa? *num.* 233. *& ſeqq.* Admittuntur tunc pro habendis reſponſionibus tantùm, *nu.* 234. An Reo, antequàm reſpondeat, danda ſit copia poſitionum? *T.* 18. *n.* 236. *& ſeqq.* Et quid ſervetur alicubi de conſuetudine? *nu.* 237. Stante conſuetudine dandi copiam poſitionum, ea non datur, niſi petatur, *num.* 238. Utrùm Reo debeat dari terminus ad deliberatè reſpondendum poſitionibus? *num.* 239. Regula eſt negativa, *ibid* Limitatur tamen in certis caſibus, *nu.* 240. 241. *&* 242. Poſitionibus eſt reſpondendum purè ac ſimpliciter, *nu.* 243. Purè & ſimpliciter reſpondere, quid importet? *nu.* 244. Poſitionibus tenentur reſpondere ipſi Principales, *n.* 245.

POSSESSIO, POSSESSOR, POSSESSORIUM.

1. Poſſeſſio immemorialis, eſt titulus melior de toto mundo, T. 4 *n.* 189.
2. Poſſeſſio unde ſic dicatur? *T.* 12. *num.* 2. *& ſeq.* Poſſeſſio rerum immobilium eſt dignior, quàm mobilium, quæ vilis eſt & abjecta, *num.* 3. Poſſeſſionis definitio, quæ? *num.* 4. *& ſeq.* Poſſeſſionis nomen, quandoque tribuitur ipſis rebus poſſeſſis, *nu.* 5. Poſſeſſio propriè, eſt rerum corporalium: quaſi poſſeſſio, incorporalium, *num.* 6. *Poſſidere & eſſe in poſſeſſione*, differunt, *n.* 9. Poſſeſſio ſolo animo acquiri nequit, bene tamen acquiſita retineri, *n.* 10. Quænam poſſideri non poſſint? *num.* 11. Poſſeſſio temporis immemorialis, eſt inſtar tituli, imò melior titulus de toto mundo, T. 26. *n.* 144.
Poſſeſſionis diviſio eſt multiplex, T. 12. *num.* 12. *& ſeqq.* Poſſeſſio juris, ſeu civilis, *num.* 13 Poſſeſſio facti, ſeu naturalis, *nu.* 14. Poſſeſſio juris & facti ſimul, quid? *nu.* 15. Qui alieno nomine poſſidet, non poſſidet, *num.* 16. Et qualiter tunc Dominus retineat poſſeſſionem? *ibid.* Poſſeſſio civiliſſima, quæ? *nu.* 17. Poſſeſſio juſta, & injuſta; item bonæ, & malæ fidei, quæ? *nu* 18. Poſſeſſio vacua, ejuſque requiſita, *num.* 19. Poſſeſſio libera, *num.* 20. Poſſeſſio non vacua, quæ? *num.* 21. Poſſeſſio plena? *num.* 22. Poſſeſſio pacifica, quæ? *num.* 23. Poſſeſſio habens plus juris, quàm facti, *nu.* 24. Et habens multum juris, & multum facti, declaratur, *num.* 26.
Poſſeſſio, an, & quomodo differat à Proprietate? T. 12. *num.* 27. *& ſeq.* Nihil habet commune cum proprietate, *num.* 28. *&* 29. Differt à proprietate

quoad propriam eſſentiam ſuam; & quomodo? *n.* 30. Differt etiam ab ea quoad modum acquirendi, *nu.* 33. Et quoad modum amittendi; & qualiter? *n.* 34. Differunt etiam quoad effectus, *n.* 35. *& ſeq.* Et quia poſſeſſio eſt effectus dominii, ſeu proprietatis, *nu.* 36. In aliquibus tamen dici poteſt, quòd effectus poſſeſſionis ſit dominium, *nu.* 38. Poſſeſſio nihil habet commune cum proprietate; quomodo? *T.* 12. *nu.* 251. Poſſeſſio legitimè continuata requiritur ad præſcriptionem, *T.* 26. *nu.* 184. Non plus præſcriptum, quàm poſſeſſum, *ibid.* Vide infrà ℣. *Præſcriptio ſine poſſeſſione.*

2. Poſſeſſionis commoda, & privilegia, quæ? *T.* 12. *nu.* 39. *& ſeqq.* Beati poſſidentes, *nu.* 39. Poſſeſſio relevat ab onere probandi, & transfert iſtud in Actorem, *nu.* 40. Niſi præſumptio ſtet contra poſſeſſorem, *nu.* 41. Aut Actor intentionem ſuam habeat fundatam in Jure, *num.* 42. Vel uterque contendat, ſe poſſidere, *num.* 43. In pari delicto, vel cauſa, melior eſt conditio poſſidentis, & cur? *nu.* 44. Idque exemplificatur, *num.* 45. Fallit hoc in cauſis favorabilibus, *num.* 46. Ac in ſimonia reali, *num.* 47. Poſſeſſio parit præſumptionem bonæ fidei pro poſſidente, *nu.* 48. Niſi appareat de poſſeſſore antiquiori, *n.* 49. Idem fallit in nonnullis aliis caſibus, *num.* 50. *& ſeqq.* Poſſeſſio parit etiam præſumptionem dominii, *num.* 54 Poſſeſſio illud commodi affert, ut ſi duo habeant cauſam ab eodem domino, melior ſit conditio ejus, qui poſſidet, ſive cui res tradita fuit, *num.* 55. Fallit hoc in cauſis matrimonialibus, *nu.* 56. Et in Beneficiis Eccleſiaſticis, *num.* 57. Ac in nonnullis aliis caſibus, *n.* 58. Poſſeſſio cauſat uſucapiendi conditionem, *num.* 59. Poſſeſſio debet exprimi in privilegio, quod tendit in præjudicium tertii poſſidentis, *nu.* 60. Et parit reſtitutionem ſpoliati, *num.* 61. Poſſeſſio bonæ fidei tribuit poſſeſſori jus adminiſtrationis, *n.* 62. Et poſſeſſor bonæ fidei lucratur fructus ex re poſſeſſa perceptos, *num.* 63. Non item poſſeſſor malæ fidei. Poſſidens nec vi, nec clam, nec precariò, debet à Judice in ſua poſſeſſione manuteneri, *num.* 64. Etiam vitioſa poſſeſſio prodeſt adverſus extraneos, & ſi non contra Dominum rei, *n.* 65. Poſſeſſio id commodi tribuit, quòd poſſeſſor invaſus vim vi repellere queat, *n.* 66.

2. Poſſeſſio rerum corporalium, quibus modis, qualique apprehenſione acquiratur, & in alium transferatur? *T.* 12. *num.* 103. *& ſeqq.* Id generatim fit tribus modis; & quibus? *ibid.* Quando res antea in nullius bonis extitit, requiritur ad acquirendam poſſeſſionem vera ejus apprehenſio, *nu.* 104. Quando res jam anteà in alicujus bonis extitit, ſufficit ficta apprehenſio, ut tertius quis ejus poſſeſſionem acquirat, *nu.* 105. Solo tamen animo nunquam acquiritur poſſeſſio corporalium, *num.* 105. *&* 106. Haud obſtante, quòd ea ſolo animo retineri poſſit; & cur? *n.* 107. Apprehenſio vera, & apprehenſio ficta, quæ quibuſque modis contingat? *num.* 108. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Apprehenſio.* Quid ſufficiat ad capiendam poſſeſſionem domûs, vel fundi? *num.* 108. Per ingreſſum domûs comparatur poſſeſſio rerum mobilium in eo contentarum, *num.* 109. Secùs dicendum de theſauro ibidem latente; & quæ diſparitas? *n.* 110.

Poſſeſſio non acquiritur ſine corporali apprehenſione, quomodo intelligendum? *T.* 12. *n.* 112. *Viſu*, ſive aſpectu transfertur rerum poſſeſſio, idque exemplificatur, *n.* 113. *&* 114. Et quæ ad hoc concurrere debeant? *nu.* 115. *Clavibus* transfertur rerum poſſeſſio; idque exemplificatur, *nu.* 117. Requiritur inter alia ad hoc animus transferendi poſſeſſionem, qui in dubio non præſumitur, *nu.* 118. An etiam ad id requiratur, ut traditio clavium fiat in conſpectu rei, cujus claves traduntur? *nu.* 119. *& ſeqq.* Sententia affirmativa recipitur, & declaratur, *num.* 119. *&* 124. Dicta de traditione Clavium, extenduntur ad inveſtituram in Beneficio cum traditione annuli, pilei &c. *num.* 125. Atque ad traditionem vectis, *n.* 126. Poteſt etiam conſuetudine induci actus aliquis, per quem transferatur poſſeſſio rei abſentis, *num.* 127. *Chartis*, ſeu traditione ſcripturæ, transfertur rerum poſſeſſio, *num.* 128. Nec opus eſt, ut traditio ſcripturæ fiat in conſpectu rei traditæ, *n.* 129.

2. Poſſeſſio transfertur *rei mutatæ venditione*; & qualiter hoc intelligendum? *T.* 12. *num.* 130. Transfertur etiam rerum poſſeſſio fictâ apprehenſione, *Mea ſi conduco ſcienter*; ſive, *Titulo conſtituti*, *n.* 131. *& ſeqq.* Retinens uſumfructum rei, quam alteri donavit &c. cenſetur ejus poſſeſſionem in alterum transferre, *num.* 133. Per ſolutionem penſionis, factam de conſenſu prioris poſſeſſoris, transfertur poſſeſſio rei in eum, qui recipit penſionem, *num.* 134. Significatione rei acquiritur poſſeſſio rerum, ſi fiat venditore conſentiente, *n.* 135. Et quid dicendum de dolio vini ſignato? *nu.* 136. Acquiritur poſſeſſio, quando emptor apponit cuſtodiam rei emptæ, venditore conſentiente, *num.* 137. Atque in hujuſmodi caſibus acquiritur vera rei poſſeſſio; ita ut Notarii de ea poſſint teſtificari, *nu.* 138. *&* 116. Utrùm lege, ſtatuto, vel conſuetudine poſſit introduci, quòd transferatur & acquiratur poſſeſſio ſine omni corporali apprehenſione? *n.* 139. *& ſeqq.* Sententia affirmativa eſt communis, *n.* 140. *& ſeqq.* De Jure naturali requiritur corporalis apprehenſio rerum ad acquirendam harum poſſeſſionem; & quando? *n.* 139. *&* 142.

Poſſeſſio, ſeu quaſi poſſeſſio rerum incorporalium, qua ratione acquiratur, atque ab uno in alium transferatur? *T.* 12. *nu.* 143. *& ſeqq.* Quando incorporalia cohærent corporalibus, per horum poſſeſſionem acquiritur etiam illorum quaſi poſſeſſio: idque exemplificatur, *num.* 145. *&* 146. *ac ſeqq.* Ad acquirendam quaſi poſſeſſionem jurium incorporalium per ſe ſpectatorum, quæ requirantur? *num.* 151. 152. *& ſeqq.* Quaſi poſſeſſio juris eligendi, acquiritur per electionem ſemel factam ſine proteſtatione aliorum, *num.* 160. *&* 161. Dummodò illius confirmatio ſecuta fuerit, *nu.* 153. Quid dicendum de quaſi poſſeſſione juriſdictionis? *num.* 162. An, & quale exercitium juris requiratur ad acquirendam quaſi poſſeſſionem jurium incorporalium per ſe ſpectatorum? *n.* 154. *&* 155. *ac ſeqq.* An, & quomodo requiratur, probeturque ſcientia & patientia Domini, ſive prioris poſſeſſoris, ad acquirendam quaſi poſſeſſionem jurium incorporalium, *n.* 163. *& ſeqq.* Utrùm ad quaſi poſſeſſionem incorporalium adipiſcendam requiratur bona fides? *num.* 178. 179. *& ſeqq.* Poſſeſſione unius rei apprehensâ, non cenſetur apprehenſa poſſeſſio alterius rei; & quando? *T.* 12. *n.* 148.

2. Poſſeſſio rerum corporalium, an ſolo animo amitti poſſit? *T.* 12. *num.* 185. *& ſeqq.* Iſtud eſt unum ex difficillimis contrariis, ob apparentem contrarietatem textuum Juris, qui referuntur, *num.* 185. *&* 186. Atque concordantur, *num.* 187. *&* 188. Referendo, ſimulque probando communiorem Doctorum ſententiam, *nu.* 189. *&* 190. *ac ſeqq.* Poſſeſſio rerum corporalium, præſertim mobilium, qualiter amittatur? *num.* 193. *& ſeqq.* Poſſeſſio rerum mobilium retinetur, quamdiu ipſæ manent ſub noſtra cuſtodia: amittitur, quando eas perdidimus, ut ignoremus, ubi ſint, *nu.* 195. *&* 196. Et quid, ſi adhibemus diligentiam ad eaſdem recuperandas? *nu.* 196. Poſſeſſio hominis, qualiter retineatur? *nu.* 197. *& ſeqq.* Servus fugitivus non privat dominum poſſeſſione ſui, *num.* 198. Qui deperdidit rem mobilem, non poteſt contra hujus inventorem uti remediis poſſeſſoriis, *num.* 199. Poteſt tamen contra hunc agere judicio petitorio, *nu.* 200. quid ſi pecora noſtra in ſylva aberraverint, aut gallinæ vel anſeres avolaverint? *n.* 202. Fera animalia quamdiu poſſideamus? *n.* 203.

Poſſeſſio rerum mobilium furtivè ſubtractarum, ac immobilium violenter ab alio occupatarum, quâ ratione amittatur? *T.* 12. *nu.* 204. *& ſeqq.* Eſt diſcrimen inter amiſſionem poſſeſſionis rerum immobilium, & mobilium ab alio injuſtè occupatarum; & quale? *nu.* 204. *&* 205. Ac ratio talis diſcriminis, *num.* 206.

Poſſeſſio rerum amittitur per aquarum inundationem, *T.* 12. *num.* 207. Iſtud tamen limitatur in pluribus caſibus, *nu.* 208. *& ſeqq.* Non tamen per inundationem amittitur rerum dominium, *nu.* 212. Quaſi poſſeſſio incorporalium, qualiter deperdatur? *num.* 213. *& ſeqq.* Quaſi poſſeſſio jurium incorporalium, quæ competit ratione Dignitatis, aut loci, hoc amiſſo deperditur, *num.* 213. Limitatur iſtud, *nu.* 214. Amittitur inſuper per hoc, quòd quis ſciat tale jus exerceri ab alio, & non contradicat, *nu.* 215. Secus ſi reſiſtat, aut proteſtetur, *num.* 216. *&* 217. Cur poſſeſſio incorporalium retineatur per ſolam reſiſtentiam, vel proteſtationem; non item corporalium? *n.* 218.

2. Poſſeſſio quibus modis generatim probetur? *T.* 12. *n.* 219. *& ſeqq.* Ad eam probandam ſufficiunt leviores, ac ſemiplenæ probationes; & quando? *n.* 220. Qualiter probetur quaſi poſſeſſio incorporalium, putà, alicujus Canonicatûs? *num.* 221. Et qualiter probetur poſſeſſio corporalium? *num.* 221. *&* 222. In Interdicto retinendæ poſſeſſionis quandoque utraque pars vult probare, ſe eſſe in poſſeſſione, *nu.* 223. Et tunc obtinet ille, qui probat ſuam intentionem altero non probante, *num.* 224. Aut qui probat antiquiorem poſſeſſionem, *nu.* 225. *& ſeqq.* *Qui ſemel poſſedit, etiam hodie poſſidere præſumitur*: declaratur, *num.* 225. Intrans poſſeſſionem alterius cenſetur injuſtè poſſidere, niſi probet, quòd juſtè, *num.* 227. In dubio præſumitur pro antiquiore poſſeſſore, etiamſi junior habeat titulum, *num.* 228. Cæteris paribus vincit illa pars, cujus poſſeſſio habet titulum, & quidem meliorem, *nu.* 229. In poſſeſſorio retinendæ non eſt neceſſe allegare titulum; & quando? *nu.* 230. Data poſſeſſione, & titulo æquali, obtinet illa pars, quæ melioribus utitur rationibus, *nu.* 231. Quibus modis meliùs probetur poſſeſſio? *num.* 232. *& ſeqq.* Quando in Interdicto, *Uti poſſidetis*, quælibet pars æqualiter probat poſſeſſionem, quid agendum? *T.* 12. *num.* 239. *& ſeqq.* In cauſis beneficialibus tunc neuter litigantium obtinebit, *num.* 239. Loquendo tamen de cauſis profanis, quæſtio eſt ardua, quæ reſolvitur, *num.* 240. *& ſeqq.* Poſſeſſio poteſt probari per teſtes ſingulares ſingularitate adminiculativâ, *T.* 20. *n.* 299. *&* 303.

Poſſeſſionis recuperandæ Remedia, ſeu Remedia ſpoliatorum, quæ? *T.* 13. *num.* 2. *& ſeqq. & num.* 25. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Condictio*, *&* ℣. *Interdictum unde vi*, & infrà ℣. *Remedia recuperandæ poſſeſſionis.* Sententia lata in poſſeſſorio, non admittit appellationem, *T.* 28. *num.* 304. Fallit iſtud in poſſeſſorio magni præjudicii, ſaltem ſpectato Jure Canonico, *num.* 305. Et quid ſpectato Jure Civili? *n.* 306. *&* 307.

Poſſeſſionis cauſa an ſit præmittenda cauſæ proprietatis? *T.* 12. *num.* 246. *& ſeqq.* Licitum eſt, priùs agere ſuper proprietate, quàm poſſeſſione; ſed non conſultum, *n.* 246. *&* 247. Cauſa poſſeſſionis, & proprietatis, an coram eodem Judice ſit tractanda, & terminanda? *n.* 248. *& ſeqq.* Si Delegato abſolutè committitur cauſa, cenſetur utraque commiſſa, *n.* 249. Judex tum delegatus, tum ordinarius, qui cognovit de poſſeſſione, debet etiam cognoſcere de proprietate, *nu.* 248. *&* 250 Fallit hoc quando Actor & Reus ſunt diverſi fori, *nu.* 252. *& ſeqq.* Quid ſi Judex de utraque cauſa, poſſeſſionis nimirum & proprietatis, cognoſcere nequeat? *nu.* 256. Cauſa poſſeſſionis rei ſpiritualis, an poſſit tractari per Judicem ſæcularem? *T.* 12. *num.* 257. *& ſeqq.* Nequit hoc fieri, quando cauſa illa inſtituitur ſuper proprietate, ſeu jure poſſidendi, aut habet annexam quæſtionem proprietatis, *num.* 258. *&* 259. Benè tamen, quando ſuper ipſa poſſeſſione eſt mera quæſtio facti, *n.* 260. *& ſeqq.*

Poſſeſſionis & proprietatis cauſa, an cumulari poſſit, proponendo utramque ſimul in eodem judicio? *T.* 12. *nu.* 264. *& ſeqq.* Cumulare cauſam poſſeſſionis & proprietatis, quid, & quot modis contingat? *n.* 263. Ortâ poſſeſſionis & proprietatis lite, oportet priùs judicare de poſſeſſione: & quando iſtud verificetur? *num.* 266. Sententia lata in petitorio, an pariat exceptionem rei Judicatæ in poſſeſſorio? *num.* 269. *&* 270. Sententia lata in poſſeſſorio abſorbetur per ſententiam illicò pro parte adverſa latam in petitorio quoad effectum principalem, non quoad effectus ſecundarios, *num.* 271. *&* 292. *ac ſeqq.* Sententia in poſſeſſorio operatur multùm quoad receptionem fructuum, quos ſpoliator interim perceperat, *nu.* 272. An ſemper, & in omni materia, cauſa poſſeſſionis & proprietatis poſſit cumulari, ſimulque tractari? *nu.* 273. *& ſeqq.* Spoliatus agens poſſeſſorio recuperandæ, non tenetur ſpoliatori reſpondere ante factam ſpolii reſtitutionem, *num.* 273. Dummodò excipiat contra ſpoliatorem: aliàs ſecùs, *n.* 274. Spoliatus ſi velit, poteſt ſimul agere poſſeſſorio recuperandæ, & petitorio, *num.* 275. Judicium poſſeſſorium retinendæ, an poſſit aliquando cumulari, ſimulque ab eodem proponi unà cum petitorio? *num.* 277. *& ſeqq.* Hæc quæſtio perdifficilis; ac referuntur fundamenta ſententiæ negativæ, *nu.* 277. *&* 278. Affirmativa loquendo de incorporalibus, aſtruitur, *nu.* 280. Eſtque probabilius, hoc ipſum aliquando fieri poſſe rebus corporalibus, *n.* 281. *& ſeqq.*

2. Poſſeſſorio & petitorio judicio, quando partes ſimul agunt, quomodo procedendum ſit in cauſa? *T.* 12. *n.* 287. *& ſeqq.* Poteſt tunc Judex commixtim ſuper utraque cauſa probationes, teſteſque recipere, *num.* 287. Et poſteà utramque cauſam una ſententia terminare, *num.* 288. Debet tamen prius diſcuti, & terminari poſſeſſorium, quando dubitatur, quis poſſideat; aut quando ſolùm conſtat de poſſeſſorio, *num.* 289. Cauſa poſſeſſionis & proprietatis, qualiter unâ ſententiâ ſit terminanda? *nu.* 288. *&* 290. Et quomodo hæc ſententia dicatur una? *num.* 291. Sententia lata ſuper poſſeſſorio momentaneo non ſuperfluit, ſed prodeſt ad plures effectus; & quales? *num.* 292. *&* 293. *& ſeqq.* Tamen ſententia lata ſuper petitorio, prævalet in executione; & cur? *nu.* 296. Quando conſtat de ſola poſſeſſione, poteſt fieri executio ſuper ipſa, dilato impoſterùm petitorio, *num.* 297. Eſtque notabilis effectus talis ſententiæ ſuper poſſeſſorio latæ, *num.* 298. Utrùm ille, qui petitorium judicium ſemel ingreſſus fuit, poſſit regredi ad poſſeſſorium? *T.* 12. *num.* 299. *& ſeqq.* An talis regreſſus à petitorio ad poſſeſſorium, etiam locum habeat in cauſis beneficialibus? *n.* 305. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Petitorium judicium.*

2. Poſſeſſor bonæ fidei, & malæ fidei, quis? *T.* 12. *num.* 18. Poſſeſſor bonæ fidei lucratur fructus ex re poſſeſſa perceptos, non ſic poſſeſſor malæ fidei, *T.* 12.

T. 12. *num.* 63. Poſſeſſor invaſus poteſt vim vi repellere, *num.* 66. Contra tertium poſſeſſorem, qui rem ſpolio ablatam ſcienter recepit, an detur Interdictum *Unde vi*? T. 13. *num.* 22. *& ſeqq.* Poſſeſſor lite pendente non debet privari commodo ſuæ poſſeſſionis, *T.* 16. *num.* 10. Etiam intelligendo iſtud in cauſis matrimonialibus; & qualiter? *num.* 11. 12. *&* 13.

Poſſeſſor bonæ fidei, etiam ſine titulo, fructus induſtriales ex re aliena perceptos, facit ſuos &c. *T.* 13. *num.* 126. 127. *& ſeqq.* Eos tamen adhuc extantes, tenetur Domino ſupervenienti reſtituere, *num.* 131. Sicque dominium illorum fructuum non eſt perfectum & irrevocabile, *num.* 132. *&* 127. Et quâ ratione fructus illi ſint reddendi? *nu.* 133. Hæc fructuum reſtitutio non procedit, ſi bonæ fidei poſſeſſor lapſu trienni ipſos uſucepit, *nu.* 135. Poſſeſſor bonæ fidei cum titulo legitimo ſaltem colorato, lucratur fructus naturales: aliàs ſecùs, *num.* 135. 136. *&* 137. Solvitur notabilis inſtantia, *num.* 138. 139. *&* 140. Et concordantur textus Jurium, *num.* 141. *& n.* 138. *& ſeqq.* Poſſeſſor malæ fidei, licet violentus non ſit, tenetur reſtituere fructus ex re aliena perceptos, *T.* 13. *n.* 124. Imò & eos, qui à domino percipi potuiſſent, *n.* 125.

Poſſeſſor bonæ fidei an fructus ex re aliena perceptos, & jam conſumptos debeat reſtituere, quando ex eis non eſt factus locupletior? T. 13. *num.* 142. *& ſeqq.* Negativa ſententia probatur de fructibus induſtrialibus, *num.* 143. Ac etiam naturalibus, *num.* 144. Quando quis cenſeatur locupletior factus? *num.* 145. Tenetur tamen is reſtituere omnes fructus poſt litem conteſtatam conſumptos, *num.* 146. Et ſi factus eſt locupletior, tenetur reſtituere fructus naturales ante litem conteſtatam conſumptos, *num.* 147. Ac in Judiciis univerſalibus quoſlibet fructus, *num.* 148. Illud in Judiciis particularibus multi Doctores negant, *num.* 149. Refertur fundamentum hujus ſententiæ negativæ, *num.* 150. Ac ſolutio contrariorum, *num.* 151. Et quinam teneant iſtam ſententiam negativam? *num.* 152. Affirmativa ſententia eſt communior, *num.* 153. Et hæc ampliùs probatur, *nu.* 153. *&* 154. Ac ſolvuntur rationes in oppoſitum, *num.* 155.

2. *Poſſidere*, & *Eſſe in poſſeſſione*, differunt, *T.* 12. *num.* 9. Poſſideri quænam non poſſint? *num.* 11. Qui alieno nomine poſſidet, non poſſidet; ſed is, cujus nomine poſſidetur, *num.* 16. Poſſidere pacificè, quid? *nu.* 23. Beati poſſidentes, *T.* 12. *num.* 39. Poſſidens nec vi, nec clàm, nec precariò, debet à Judice in ſua poſſeſſione manuteneri, *num.* 64. Nemo poſſidet piſces in ſtagnis, & feras in ſylvis liberè evagantes, *T.* 12. *num.* 104. Is poſſidet, cujus nomine poſſidetur, *num.* 132. Duo inſimul eandem rem, & eodem modo, in ſolidum poſſidere non poſſunt, *T.* 12. *nu.* 193. Benè tamen diverſo modo, *num.* 194. Agens petitorio fatetur ſe non poſſidere, T. 12. *num.* 279. Contrarium, *num.* 282. *& ſeqq.* Aliud eſt, *poſſidere*; aliud, *eſſe in poſſeſſione*, T. 15. *num.* 3. Decretum primum, & Decretum ſecundum, ſeu miſſio in poſſeſſionem ex primo, & ſecundo Decreto, quid? *T.* 15. *num.* 2. *&* 4. *ac ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Miſſio in poſſeſſionem.* Juſtè poſſidet, qui auctore Prætore poſſidet, *T.* 15. *num.* 51. Is poſſidet, cujus nomine poſſidetur, *T.* 26. *n.* 188.

3. Poſſeſſio, & Poſſeſſorium rei ſpiritualis eſt quid temporale, *T.* 30. *n.* 162.

Poſſeſſio immemorialis habet vim præſumpti privilegii, vel tituli, *T.* 30. *n.* 144.

Poſſeſſio pacifica Beneficii, *T.* 5. *n.* 320.

Poſſeſſionem Beneficii propria authoritate vel violenter apprehendens qualiter puniatur? *T.* 7. *num.* 55. *& ſeq. & n.* 59.

R. J. Poſſeſſio quid ſit? C. II. R. III. *n.* 2. Naturalis vel corporalis, ſeu facti tantum, *ibid. num.* 3. Civilis, ſeu juris tantùm, *n.* 4. Naturalis, & civilis ſimul, *n.* 5. *&* 8. Civiliſſima, *n* 6.

—quaſi poſſeſſio in rebus incorporalibus, C. II. R. III. *n.* 7. 10. *&* 11.

R. J. Poſſeſſio licet nudo animo acquiri non poſſit, tamen ſolo animo retineri valet, C. II. R. III. *nu.* 8. *&* 11.

Poſſeſſor malæ fidei ullo tempore non præſcribit, C. II. R. I. *nu.* 27. R. II. *nu.* 3. *& ſeqq.* R. LXXXII. *num.* 4.

—pro Poſſeſſore habetur, qui dolo deſiit poſſidere, C. II. R. XXXVI. *n.* 2. *&* 8. Poſſidentis Conditio in pari cauſa potior eſt, C. II. R. XI. *n.* 12. R. XXX. *num.* 11. R. LXV. *num.* 2. *&c.* 5. 6. *&c.*

## POSTULARE, POSTULATIO.

1. Poſtulare latè, & ſtrictè, quid? *T.* 37. *n.* 2. *&* 3. Poſtulantes alio nomine dicuntur *Advocati &c. nu.* 4. Conſulens in loco privato, non poteſt dici poſtulare, *n.* 5. Poſtulandi munus eſt publicum, atque honorificum, *nu.* 6. *&* 7. Poſtulare, ſeu Advocatum agere in Judicio, poſſunt omnes, quibus id non reperitur interdictum, *n.* 8. Succeſſu temporis iſtud eſt ad peritiam Juris habentes, *nu.* 9. Et quid hodie ſervetur ex Receſſibus Romani Imperii? *num.* 10. Aliqui de Jure communi prohibentur in totum poſtulare, *n.* 11. *&* 12. Aliqui pro aliis non poſſunt poſtulare, *nu.* 11. *&* 12. Aliqui pro aliis non poſſunt poſtulare, benè tamen pro ſe ipſis, *nu.* 13. *&* 11. Aliqui & pro ſe, & pro conjunctis perſonis poſtulare poſſunt, non verò pro aliis, *n.* 14. Poſtulare, ſeu agere Advocatum ad lites, an poſſint Clerici? *num.* 15. uſque ad *nu.* 23. Vel Monachi, aliique Religioſi? *n.* 24. *& ſeqq.* Poſtulantium, ſeu Advocatorum obligatio, quotuplex? *nu.* 27. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Advocatus.*

1. Poſtulatio, quid, & quotuplex? *T.* 5. *n.* 2. *& ſeqq.* Poſtulatio ſolemnis & non ſolemnis, quæ? *n.* 5. *&* 6 Differunt multipliciter, *nu.* 7. Poſtulatio non ſolemnis fit dupliciter, *num.* 8. Et non tam eſt Poſtulatio, quàm Electio, *num.* 9. Poſtulatio ſolemnis in quibus differat ab Electione? *num.* 10. *& ſeqq.* Poſtulatio innititur gratiæ, Electio juri, *nu.* 13. *& ſeqq.* Poſtulatio dicitur *admitti*, Electio *confirmari*; & cur? *nu.* 16. Electio poſt publicatum ſcrutinium nequit revocari, benè tamen Poſtulatio, *num.* 17. Etiamſi hæc jam fuiſſet poſtulato præſentata, *num.* 18. Limitatur hoc ultimum, *num.* 19. *& ſeqq.* Ad Poſtulationem, ſi concurrat cum Electione, requiritur poſtulantium numerus duplo major, *num.* 22. Secùs, ſi non concurrat cum Electione, *num.* 23. Poſtulatio, & Electio, quoad jus ſuffragandi æquiparantur, *num.* 27. *& ſeqq.* Ad Poſtulationem ſolemnem an neceſſariò requiratur forma ſcrutinii? *cit. T.* 5. *num.* 59. *& ſeqq.* Quænam formæ poſtulandi à Jure Canonico ſint ſpecialiter reprobatæ? *nu.* 63. Quot vota ſufficiant ad valorem Electionis, quando hæc concurrit cum Poſtulatione? *T.* 6. *nu.* 153. *& ſeqq.*

1. Poſtulatio, quo tempore ſit præſentanda Poſtulato? *T.* 5. *n.* 66. Hujuſque conſenſus præſtandus? *n.* 67. *&* 68. *& ſeqq.* Poſtulationem an ſuperior teneatur admittere, vel hanc poſſit repellere abſque illius injuria? *n.* 70. *& ſeqq.* Et quid, ſi ejus admiſſionem exigat publica cauſa? *n.* 72. Habet tunc locum imploratio officii judicis, *n.* 73.

Poſtulatus, an, & qua ratione poſſit conſentire? *T.* 5. *numer.* 15. *& numer.* 67. *& ſeqq.* Poſtulantes an



an poſſint revocare poſtulationem? *nu.* 19. *& ſeqq.* Poſtulatus non tenetur procurare admiſſionem ſuæ poſtulationis, *num.* 26. Poſtulare quinam poſſint? *cit. T.* 5. *num.* 27. Compromiſſarius datus ad eligendum, poteſt poſtulare, *num.* 28. Procurator tamen datus ad proſequendam electionem, nequit proſequi poſtulationem; & quæ diſparitas? *ibid.* Qui præſcripſit jus eligendi, etiam jus poſtulandi præſcripſit, *num.* 29. *&* 30. Qui generatim ſint poſtulandi? *num.* 31. *& ſeqq.* Poſtulantes illum, qui poteſt eligi, nihil agunt, *num.* 32. In poſtulando ſemper defectus intervenit, & qualis? *num.* 33. *& ſeqq.* Defectus, ſeu inhabilitas ex parte poſtulandi, alia indiſpenſabilis, alia diſpenſabilis, & quæ? *num.* 34. *&* 35. Epiſcopi an debeant ad alium Epiſcopatum poſtulari, vel eligi? *cit. T.* 5. *num.* 37. *& ſeqq.* Et quid de Epiſcopis Titularibus? *num.* 40. *& ſeqq.* Hi ad alium Epiſcopatum ſunt poſtulandi, non eligendi, *nu.* 41. *& ſeqq.* Cardinales S. R. E. an poſſint eligi in Epiſcopum, vel debeant poſtulari? *num.* 44. *& ſeqq.* Utrùm Abbates, aliique Clerici Epiſcopis inferiores, ad aliam Eccleſiam poſſint eligi, vel potiùs ſint poſtulandi? *num.* 52. Quæ ſint pœnæ poſtulantium indignum? *num.* 55. Vel minorem viginti ſeptem annis ad Epiſcopatum? *numer.* 58. In poſtulatione ad Superiorem directa oportet omnes defectus exprimere, *num.* 36. Poſtulatus, an, & quomodo poſſit præſtare conſenſum poſtulationi de ſe factæ? *cit.* T. 5. *num.* 67. *& ſeqq.* Poſtulatus ſi intra menſem non explicet mentem ſuam, an incurrat pœnam aliquam? *num.* 69.

## POSSE, POTENTIOR, POTESTAS.

2. Potentius ex duobus conjunctis, trahit ad ſe minùs potens, T. 2. *n.* 77. *&* 79.

3. *Poteſt quis per alium, quod poteſt facere per ſe ipſum*: Hæc Regula locum non habet in Beneficiis, T. 4. *num.* 6.

1. Poteſtas Pontificalis, & Imperatoria ſunt diſtinctæ, ſe tamen mutuo adjuvare debent, P. *numer.* 185. Poteſtas Legislativa humana, quotuplex? *Tit.* 2. *num.* 47. Eſt duplex, alia Eccleſiaſtica, alia Civilis, *num.* 49. Hæ differunt ratione originis, *num.* 50. Ac ratione objecti, & finis, *num.* 51. Propriiſque officiis, ac dignitatibus, *num.* 52. *& ſeqq.* Poteſtas ſpiritualis, ſive Pontificalis, eſt diverſa à temporali, ſeu Imperiali, ſe tamen mutuo adjuvare debent, *num.* 59. Poteſtas Legislativa Civilis, unde proveniat? *num.* 50. *&* 59. Poteſtatem condendi ſtatuta pro ſuis ſubditis, quam habeant Epiſcopi, & Archiepiſcopi? *cit.* T. 2. *num.* 69. *& ſeqq.* Aut Capitulum Cathedrale? *nu.* 48. *& ſeqq.* Vel Collegium Cardinalium Sede Papali vacante? *num.* 91. Aut Eccleſiæ Collegiatæ, aliæque? *num.* 91. *& ſeqq.* Poteſtas tam Papalis, quam Epiſcopalis eſt à Deo; & quomodo? *T.* 2. *num.* 71. *&* 80. Poteſtas condendi leges datur in Imperatore, *cit. T.* 2. *num.* 102. *&* 103. Et in Regibus, ac quibuſdam aliis, *num.* 104. Poteſtas publica, dicitur juriſdictio, *T.* 29. *num.* 3. *&* 4. Poteſtatis publicæ actus, qui? *nu.* 3. Poteſtas duplex poteſt diſtingui in Papa, nimirùm abſoluta, ſeu ſuprema, & Ordinaria, *T.* 31. *num.* 7. & *T.* 2. *num.* 459. Poteſtas Epiſcopi generatim eſt duplex, nempe Ordinis, & juriſdictionis, *nu.* 65. *&* 66. Vide ſuprà ℣. *Epiſcopi poteſtas.*

5. Poteſtatem ad ſæcularem qui recurrunt, præſertim in cauſa Cenſurarum; & qui ad id conſilium, vel favorem præſtant, præſertim in cauſa Cenſurarum, ipſo facto ſunt Excommunicati, T. 39. *nu.* 232. Sicut & qui recurrentem recipiunt, *ibid. & num. ſeq.*

Poteſtatis ſæcularis Judices, & Miniſtri, in cauſa Cenſurarum judicium aſſumentes, vel ſe immiſcentes, vel Judicem Eccleſiaſticum, aut alios propterea impedientes, vexantes &c. ipſo facto ſunt Excommunicati, T. 39. *num.* 228. *& ſeqq.*

## PRÆBENDA.

3. Præbendæ nomine quid veniat & importetur? *T.* 5. *num.* 2. *& ſeq.* Vide etiam *Beneficium Eccleſiaſticum.*

R. J. Præbenda integra cui conceditur, non poteſt dimidia conferri, etiam volenti, C. I. R. LIII. *num.* 13.

## PRÆCEPTOR.

5. Præceptores, Moderatores. Vide *Magiſtri.*

## PRÆCEPTUM.

1. Præcepta Juris ſunt tria, quæ? *T.* 2. *nu* 26. Cur hæc dicantur præcepta Juris? *nu.* 27. A præcepto ſimplici differt Lex in pluribus, *num.* 43. *& ſeqq.* Præceptum afficit perſonas, & cum eis extinguitur, *n.* 43. *&* 44. Præceptum ſimplex expirat poſt mortem præcipientis, *n.* 45.

R. J. Præceptum ex timore ſervili, aut reſpectu humano ſervans, nihil meretur, C. II. R. VIII. *n.* 6.

## PRÆDICARE, PRÆDICATIO.

1. Prædicare non poſſunt Regulares ſine licentia vel Benedictione Epiſcopi, *T.* 31. *num.* 146. *&* 147. Si Prædicator errores, ſcandala, vel hæreſes diſſeminaverit in populum, quomodo contra eum Epiſcopus procedat? *n.* 141.

3. Prædicatio illius contemnitur, cujus vita non eſt bona, T. 2. *n.* 4.

5. Prædicare nec Hæreticis, nec Catholicis poſſunt Laici, T. 7. *n.* 31.

## PRÆDIUM.

3. Prædia Ruſtica & Urbana quæ? *T.* 21. *num.* 32. R. J. Prædio vendito, venditur etiam aquæ ductus ei inexiſtens, C. II. R. XLII. *n.* 9.

## PRÆDO.

2. Prædo, ſi ſpolietur, an, & quando ſit reſtituendus? T. 13. *num.* 59. *& ſeqq.* Dominus ex intervallo prædonem non notorium ſpolians, poteſt à prædone conveniri Interdicto *Unde vi*, *num.* 69. Facta tamen ſibi reſtitutione, prædo ille ſimili Interdicto obſtrictus erit Domino, *num.* 70.

## PRÆFECTURA.

4. Præfectura Brevium quas diſpenſationes expediat? A. *num.* 232.

## PRÆFICIENDUS.

1. Præficiendi, ſeu promovendi ad Eccleſias, Prælaturas, aliaque Beneficia & Miniſteria Eccleſiaſtica, quibus qualitatibus pollere debeant? T. 14. *nu.* 2. *& ſeqq.* Ex parte præficiendorum præſertim ad Beneficia curata, requiritur debita ſcientia, morum honeſtas, & legitima ætas, *num.* 3. *& ſeqq.* Si Papa reſcribit pro non habente dictas qualitates, an, & quando talis ſit inſtituendus in Beneficio? *num.* 4. Quando Eccleſia diſpenſativè conceditur Minorenni, debet ipſa interim non per Laicos, ſed Clericos regi, *num.* 5. In præficiendis requiritur

ulteriùs intentio Statûs Eccleſiaſtici; & quomodo? *num.* 7. Item carentia alterius beneficii incompatibilis, *num.* 8. Ac Cœlibatus, *num.* 9. Qualis ordo requiritur in præficiendis? *numer.* 10. *& ſeqq.* Ut quis ritè præficiatur Epiſcopatui, debet is ſaltem eſſe ſubdiaconus &c. *num.* 10. Ac ſucceſſivè receptis aliis Ordinibus, intra trimeſtre poſt obtentam confirmationem conſecrari, *num.* 11. Præficiendi Abbatiis, Decanatibus, aliiſque dignitatibus curam animarum annexam habentibus, debent eſſe, vel intra annum fieri Presbyteri, *num.* 12. *& ſeq.* Præficiendus Archidiaconatui, & Eccleſiæ Parochiali &c. debet eſſe aut fieri Diaconus, ſeu Presbyter intra annum, *numer.* 16. Ut quis in Cathedrali, vel collegiata ſæculari, vel Regulari Eccleſiâ, vocem in Capitulo habeat, requiritur ut ſit ſubdiaconus, *nu.* 17. *&* 18. Canonicatus, & portiones Eccleſiarum Cathedralium, habent annexum Ordinem ſacrum, *numer.* 19. Secùs dicendum de Canonicatibus Eccleſiarum Collegiatarum, *nu.* 20. Præficiendi vel jam habeant Ordinem requiſitum, vel ſint in ea ætate, ut infrà tempus à Jure ſtatutum ordinari valeant, *numer.* 21. Neque hodie circa talem ætatem poteſt Epiſcopus diſpenſare, ut antiquitus, *nu.* 22. Contra præficiendos, ſeu Clericos Beneficiarios, quæ pœnæ ſint ſtatutæ, ſi non recipiant Ordines à Jure ſtatutos? *nu.* 23. *& ſeqq.*

## PRÆJUDICIUM.

3. Præjudicium grave ad impediendum Monaſterium quid? & quomodo probetur? T. 48. *num.* 45. *& ſeqq.*

## PRÆLATIO, PRÆLATUS.

3. Prælationis Jus in ſolvendis debitis. Vide *Solutionis Ordo.*

1. Prælati delictum non debet in Monaſterii detrimentum redundare, *T.* 1. *num.* 227. Prælatorum negligentia, quid, & qualiter ſupplenda? *T.* 10. *num.* 2. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Negligentia.* Prælati Eccleſiarum tenentur ad corrigendos ſubditorum exceſſus diligenter intendere, T. 10. *num.* 40. Quid juris, ſi inferiores Prælati negligant juſtitiam adminiſtrare? *num.* 41. Omiſſa per negligentiam Prælatorum ordinariè ſupplentur per ſuperiores, *num.* 42. *&* 43. Prælati inferiores non poſſunt dare Litteras Dimiſſorias ſubditis ſæcularibus, T. 11. *num.* 128. Et revocata ſunt quoad hoc omnia privilegia, &c. *num.* 129. Quid de Prælatis non exiſtentibus intra fines alicujus Diœceſis? *num.* 130. *&* 131. Prælati Regulares poſſunt concedere ſuis ſubditis Regularibus Litteras Dimiſſorias ad Ordines, *num.* 132. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Dimiſſoriæ litteræ.* Prælati Regulares an habeant poteſtatem diſpenſandi in Interſtitiis reſpectu ſuorum Religioſorum? *n.* 157. 158. *&* 159.

2. Prælatus, præſertim Regularis, an poſſit agere, vel conveniri ſuper rebus Eccleſiæ, aut Monaſterii, abſque conſenſu Capituli; & è contra? *T.* 1. *num.* 171. *& ſeqq.* Bona Eccleſiarum quandoque ſunt communia inter Prælatum & Capitulum, ſeu conventum; quandoque diſcreta, *num.* 171. Geſta per ſolum Capitulum poſſunt ratificari à Prælato, ſi ita expedire viderit, *num.* 79. Vide ſuprà ℣. *Capitulum.* Prælati confeſſio utrùm præjudicet Eccleſiæ? T. 18. *num.* 82. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Confeſſio Prælati.* Prælatus an poſſit eſſe teſtis Eccleſiæ ſuæ? T. 20. *num.* 197. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Clerici an poſſint eſſe teſtes.* Prælati mala fides, an noceat Eccleſiæ, vel Capitulo habenti bonam fidem, ne præſcribere poſſit? T. 26. *num.* 79. *& ſeqq.* Prælatus certò ſciens, rem eſſe alienam, tenetur purgare conſcientiam ſuam, remque ſuo domino reſtituere, *num.* 79. Quomodo tunc Prælatus poſſit reſtituere rem alienam? *n.* 80.

3. Prælatus in quibus indigeat conſenſu, vel conſilio Capituli? Vide *Conſenſus, & Conſilium.*

5. Prælati Regulares Majores habent Juriſdictionem quaſi Epiſcopalem, T. 7. *numer.* 417. Et eandem poteſtatem in ſuos ſubditos, quam Epiſcopi in ſuos Diœceſanos, *num.* 419. Poſſuntque ſuos ſubditos ab omnibus, etiam Bullæ Cœnæ, caſibus abſolvere, *num.* 421. An, & quando ſubditos Clericos verberibus caſtigare poſſint? T. 25. *num.* 6. *& ſeqq.*

Prælati nequeunt vicem, ſeu Juriſdictionem ſuam pro cenſu annuo committere alteri, T. 4. *nu.* 1. *& ſeq.* Redditus tamen Eccleſiæ locare poſſunt, *num.* 4.

Prælatorum, præſertim Epiſcoporum, exceſſus, T. 31. *num.* 2. *& ſeqq.* In ſpecie contra privilegiatos Regulares quinam? *num.* 6. *& ſeqq.*

R. J. Prælati Eccleſiaſtici repudiando hæreditatem, vel Legatum, cum damno Eccleſiæ, tenentur ad reſtitutionem, C. II. R. LXI. *nu.* 9. R. LXXVI. *num.* 4.

Prælatus poteſt cauſam Eccleſiæ meliorare, non verò deteriorare, C. II. R. LXXVI. *n.* 2.

— niſi conſenſu Capituli: vel per delictum omiſſionis, *ibid. n.* 5. *&* 6.

— propter Prælati Delictum monaſterium Interdicto ſubjicitur, *ibid. num.* 7.

## PRÆMONSTRATENSIS ORDO.

3. Præmonſtratenſium Ordinis initium, T. 31. *n.* 39.

## PRÆPARATORIUM.

1. Præparatoria ad futuram adminiſtrationem, non prohibetur facere Electus ante ſuam confirmationem, T. 6. *num.* 39. Inter præparatoria ad electionem inſtituendam, quænam connumerentur? *num.* 55. *& ſeqq.* Inter hæc exiſtit vacatura Eccleſiæ &c. *num.* 55. *&* 56. Item honorifica ſepultura mortui Prælati, *num.* 57. Aſſignatio loci, & diei certæ ad electionem celebrandam, *num.* 58. Vocalium canonica vocatio, preces, ſupplicationeſque ſede Epiſcopali vacante indicendæ, celebratio Miſſæ ſolemnis in ipſo die electionis, *num.* 59. Et an hæc ſit de eſſentia electionis? *ibid.* Item determinatio formæ electionis, *n.* 60.

2. Præparatoria judiciorum, quæ? T. 1. *num.* 223. In Præparatoriis judiciorum attenduntur conſuetudines Fori, ubi litigatur, *n.* 225. *&* 226.

## PRÆSCRIPTIO, PRÆSCRIBERE.

1. Præſcriptio, quomodo differat à conſuetudine? T. 4. *num.* 24. *& ſeqq.* Præſcriptio eſt odioſa, *n.* 26. Præſcriptio fit cum damno unius, & lucro alterius; conſuetudo cum æquali damno, vel lucro omnium, *num.* 24.

2. Præſcriptionis nomen in Jure ſumitur dupliciter, T. 26. *num.* 2. *& ſeqq.* Nempe generatim, & magis propriè, *nu.* 2. *&* 3. Ac prout eſt in fieri, & prout in facto eſſe, *num.* 4. Circa præſcriptionem eſt obſervanda certa phraſis, & formula loquendi; & qualis? *num.* 5. Præſcriptio an, & in quibus differt ab Uſucapione? *num.* 8. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Uſucapio.*

Præſcriptio quid? T. 26. *num.* 12. *&* 13. Eſt triplex, *num.* 14. Videlicet Præſcriptio odioſa, *numer.* 15. Præſcriptio merè favorabilis, *num.* 16. & Præſcriptio mixta; quæ? *num.* 17. Præſcriptio primitùs eſt introducta per Leges Civiles, poſtmodùm approbata per



per Canones, *nu.* 18. Et cur fuerit introducta? *num.* 119. *&* 120. Præſcriptio eſt juſta, & transfert rerum dominium nedum in Foro externo, ſed etiam in Foro conſcientiæ, *num.* 21. *& ſeqq.* Conditiones ad præſcriptionem requiſitæ, quæ? *num.* 24. An ad eam etiam requiratur traditio rei? *num.* 25.

Præſcriptionem an impediat error Juris? *T.* 26. *num.* 67. *& ſeqq.* Ad præſcriptionem legitimam requiritur bona fides, *num.* 58. Et quidem toto illo tempore, quo currit præſcriptio, *n.* 59. Secùs, ubi poſt præſcriptionem jam completam ſupervenit notitia rei alienæ, *numer.* 60. Spectato Jure Civili olim ad præſcriptionem ſufficiebat bona fides ab initio, *num.* 61. Iſtud de Jure Canonico eſt correctum; & cur? *ibid.* Solvitur inſtantia, *num.* 62. Dubitans, num res ſit ſua, necne, an poſſit præſcribere? *num.* 63. *& ſeqq.* Stante tali dubio nequit inchoari præſcriptio, *n.* 63. *&* 64. Quod ſi dubium poſt præſcriptionem bona fide cæptam ſuperveniat, non interrumpit præſcriptionem, *num.* 65. *&* 66. Ad præſcriptionem requiritur bona fides, tam theologicè, quàm juridicè, *nu.* 70. Limitatur iſtud in certis caſibus, *num.* 71. *& ſeqq.* Inculpata ignorantia Juris ſufficit ad triennio præſcribendos fructus ex re alterius perceptos, *n.* 71. Differentia inter præſcriptionem, & fructuum acquiſitionem, interveniente Juris errore, quæ? *nu.* 72. Vide ſuprà ℣. *Juris ignorantia.*

2. Præſcriptio immemorialis, quæ? *T.* 26. *nu.* 122. Præſcriptio tanti temporis, cujus initii memoria non extat, eſt minor præſcriptione centenariâ, *nu.* 123. Et quomodo ea probetur per teſtes? *n.* 124. Ad præſcriptionem requiritur juſtus titulus, duplici de cauſa, *T.* 26. *num.* 120. 121. 125. *&* 143. Primò ad purgandum vitium malæ fidei, quando Jus commune reſiſtit præſcribenti, vel eſt præſcriptio contra ipſum, *nu.* 121. Secundò, ut præſcriptio breviori, ſeu ordinario tempore compleatur, *num.* 125. Ad præſcriptionem ſufficit titulus putativus, ſeu coloratus; nec requiritur verus, *nu.* 126. Et in quo ſenſu ille dicatur *juſtus titulus*? *ibid.* Vide infrà ℣. *Titulus.* An ad omnem prorſus præſcriptionem requiratur titulus? *num.* 142. *& ſeqq.* Non omnis præſcriptio eſt contra Jus commune, licet ſit contra Jus privati, *num.* 145. In materia præſcriptionis ac tituli ad eam requiſiti, non eſt differentia inter Jus Civile & Canonicum, *num.* 146. Textus in *Cap.* 1. *de Præſcription. in* 6. procedit, quando Jus commune fortiter reſiſtit præſcribenti, *num.* 147.

Præſcriptio per defunctum bonâ fide inchoata, & necdum completa, continuatur in ejus hærede; ſicque ad eam ſufficit titulus *Pro hærede.* T. 26. *n.* 131. *& ſeqq.* Idque ampliatur ad ſucceſſorem in Beneficio, & ad Legatarium, *num.* 132. Quando defunctus fuit poſſeſſor malæ fidei, hæres ejus immediatus nunquam præſcribit rem illius, licèt hanc bonâ fide habeat, & cur? *num.* 134. *&* 135. *& ſeqq.* Et an ſaltem longiſſimo tempore poſſit præſcribere rem à defuncto mala fide poſſeſſam? *num.* 137. Hanc hæres mediatus bona fide præſcribit tempore ordinario, *n.* 137. *&* 138. Idem dicendum de donatario & emptore, *num.* 139. Ac ſucceſſore in Dignitate, Beneficio, vel officio, *num.* 140. Hæres poteſt rem à defuncto malâ fide poſſeſſam benè præſcribere ex alio titulo, quàm hæreditatis, *num.* 141.

2. Præſcriptio rerum tum mobilium, tum immobilium, quo tempore contra privatos compleatur? *T.* 26. *num.* 148. *& ſeqq. & num.* 155. Res immobiles privatorum inter præſentes præſcribuntur decennio, inter abſentes viginti annis, *nu.* 148. *& ſeqq.* Præſentes, & abſentes, qui in propoſito dicantur? *num.* 151. *& ſeqq.* Quid, ſi aliquis quibuſdam annis fuit abſens, quibuſdam præſens? *num.* 153. Quanto tempore præſcribantur jura ſervitutum? *nu.* 156. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Servitutum jura.* Quantum temporis requiratur ad præſcribendas res immobiles contra Eccleſias, Monaſteria, Hoſpitalia, aliaque Loca Religioſa, & contra donationes ad pias cauſas? *num.* 162. *& ſeqq.* Et an res mobiles Eccleſiarum &c. triennii poſſeſſione uſucapiantur? *n.* 168. *&* 169. *& ſeqq.* Contra Eccleſiam Romanam currit ſola centenaria præſcriptio, *numer.* 165. Monaſteria quædam, & Ordines ſunt privilegiati, ut majori quàm quadraginta annorum præſcriptione gaudeant, *n.* 166. Bona privata, & patrimonialia Clericorum, præſcribuntur tempore ordinario, *num.* 167. Actiones quo tempore extinguantur, ſeu quando præſcribatur contra eas? *n.* 174. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Actiones, quo tempore?*

Præſcriptio non procedit ſine poſſeſſione, *T.* 26. *n.* 184. *& ſeqq.* Non plus præſcriptum, quàm poſſeſſum, *ibid.* Præſcribens Decimas, non cenſetur præſcripſiſſe Decimas novalium, *n.* 185. Etiam in præſcriptione contra ſervitutes, & actiones, requiritur aliqua poſſeſſio; & qualis? *n.* 186. Dicta de poſſeſſione procedunt etiam de quaſi poſſeſſione, *nu.* 187. Ad præſcriptionem requiritur talis poſſeſſio ut quis rem proprio nomine poſſideat, *num.* 188. Ad eam inchoandam requiritur poſſeſſio naturalis, & civilis ſimul; ad continuandam ſufficit ſola civilis, *num.* 189. An etiam poſſeſſio civilis ſufficiat ad inchoandam præſcriptionem? *n.* 190.

2. Præſcriptio quando dicatur non procedere? *T.* 26. *num.* 191. Vel dormire? *nu.* 192. Præſcriptio in pluribus caſibus dormit, *num.* 193. *& ſeqq.* Nimirùm, tempore hoſtilitatis; & qualiter? *num.* 194. Tempore peſtis; & quomodo? *n.* 195. Præſcriptio adverſus Eccleſiam vacantem dormit, *num.* 196. Idemque dicendum, ſi Prælatus ſit lapſus in hæreſin; vel ſit excommunicatus, ſuſpenſus, aut captus ab hoſtibus, *ibid.* Dormit præſcriptio contra Eccleſiam tempore Prælati dilapidantis, *num.* 197. Et tempore Schiſmatis contra Romanam Eccleſiam, *ibid.* Item contra Pupillum durante pupillari ætate, *num.* 198. Dormit præſcriptio, cùm quis de jure agere non poteſt: idque exemplificatur, *num.* 199. Generaliter non currit præſcriptio contra non valentem agere; & quomodo hæc regula ſit intelligenda? *n.* 200. *&* 201.

Præſcriptionem interrumpi, quid? T. 26. *n.* 202. Præſcriptionis interruptio duplex, naturalis & civilis, quæ? *n.* 203. Differunt in effectu; & qualiter? *n.* 204. *&* 205. Quibus modis interrumpatur præſcriptio civiliter? *n.* 206. *& num. ſeqq.* Præſcriptio alia merè favorabilis, alia odioſa, alia mixta, *ib.* Præſcriptio merè favorabilis, puta uſucapio, non interrumpitur per litis conteſtationem, *nu.* 207. 209. *&* 210. In uſucapione dies ultima incepta, habetur pro completa: ſecus in aliis præſcriptionibus, *num.* 208. Præſcriptio mixta, interrumpitur per litis conteſtationem; præſcriptio odioſa verò per ſolam citationem: & ratio diſparitatis, *num.* 211. *&* 212. Præſcriptio mixta an interrumpatur per quamcunque litis conteſtationem, vel ulterius requiratur animus proſequendi litem? *n.* 213. *&* 214. Præſcriptio interrumpitur civiliter adeundo Judicem, eique libellum offerendo contra abſentem &c. *num.* 215. Item, per ſacrum Oraculum, *num.* 216. An etiam interrumpatur per denuntiationem extra judicium factum?

factam? *num.* 217. Præſcriptionem odioſam interrumpit citatio, *T.* 3. *nu.* 109. Præſcriptiones longi temporis interrumpuntur per litis conteſtationem, T. 5. *n.* 41.

2. Præſcriptio ſemel interrupta, poteſt denuò inchoari, T. 26. *num.* 218. Etiamſi ſit interrupta civiliter: & quâ ratione? *num.* 219. Beneficium reſtitutionis in integrum competit Eccleſiis minoribus adversùs præſcriptionem contra eas completam, *num.* 220.

Præſcribere an ſubditi poſſint exemptionem ab obedientia ſuperioris, aut contra viſitationem ratione hujus debitam? T. 26. *num.* 249. *& ſeqq.* Nemo poteſt præſcribere contra obedientiam & viſitationem extinctivè, benè tamen tranſlativè; idque declaratur, *num.* 53. Subditus manens ſubditus, nequit in totum præſcribere exemptionem à reverentia Epiſcopo debita; benè tamen ex parte, *num.* 55. Abbas exemptus poteſt præſcribere contra Epiſcopum certam Parochiam, *nu.* 56. Præſcribere an poſſit dubitans, num res ſit ſua, necne? T. 26. *num.* 63. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Dubitans.* Mala fides Prælati an noceat Eccleſiæ, vel Capitulo habenti bonam fidem, adeò ut iſtud præſcribere nequeat? *n.* 79. *& ſeqq.*

Præſcribi quæ res generatim poſſint, vel non poſſint? *T.* 26. *num.* 26. *& ſeqq.* In jure dicuntur quædam præſcribi non poſſe, dupliciter, & quomodo? *n.* 27. *& ſeqq.* Furtivæ res præſcribi non poſſunt: & in quo ſenſu? *numer.* 27. Fiſci res uſucapi non poſſunt: & quando ſecùs? *num.* 28. Liber homo uſucapi non poteſt, benè tamen ſervus præſcribere libertatem contra Dominum, *n.* 30. Res publicis uſibus deputatæ, v. g. forum, platea, pons &c. nec in totum, nec in partem præſcribi poſſunt: & cur? *n.* 31. Res ſacræ, jura ſpiritualia &c. nullo tempore à Laicis præſcribi poſſunt, *n.* 32. Dummodo excipiantur Decimæ olim Laicis in feudum conceſſæ; ac jus patronatus, *num.* 33. Benè tamen à Clericis, & aliis perſonis Eccleſiaſticis, poſſunt res ſacræ præſcribi, *num.* 34. Num etiam Beneficium Eccleſiaſticum quoad titulum præſcribi valeat? *num.* 35. Res indiviſim communes pluribus ab aliquo eorum præſcribi non poſſunt, *num.* 36. Sicut nec Precarium, Commodatum, Pignus &c. *n.* 37. Præſcribi etiam nequeunt res meræ facultatis, ſeu gratuitæ voluntatis, T. 26. *num.* 38. Idque exemplificatur, *ibid.* Ac limitatur, *num.* 39. Limites Provinciarum, Diœceſium, Parochiarum &c. præſcribi non poſſunt ullo tempore, *num.* 40. Secùs dicendum de limitibus prædiorum, privatâ auctoritate conſtitutis, *num.* 41. Ac de limitibus Provinciarum, Diœceſium, Parochiarum, ſi de ipſorum certâ ordinatione Eccleſiaſticâ non conſtet, *num.* 42. Reſervata Principi in ſignum ſupremi dominii, præſcriptione non tolluntur, *num.* 43. Contra ætatem pupillarem non currit præſcriptio, unde res pupillaris non poteſt præſcribi, *num.* 44. Nequit præſcribi fundus dotalis, *num.* 46. Ubi à Lege, aut Canone prohibetur alienatio alicujus rei, an etiam intelligatur prohibita ipſius uſucapio? *n.* 46. 47. *&* 48.

4. Præſcriptio contra præceptum vel obedientiam Superioris nil valet, A. *n.* 319.

5. Præſcriptio Privilegiorum an, quomodo, & quo tempore fieri poſſit? T. 33. *n.* 198. Item, *nu.* 203. *& ſeqq.* Item, *n.* 222. *& ſeqq.*

Præſcriptio an, & quando excuſet à reſtitutione ſimoniacè acceptorum? *T.* 3. *n.* 326. *& ſeqq.*

R. J. Præſcriptio ſine poſſeſſione non procedit, C. II. R. I. *n.* 14. & R. III. *per tot.*

— ad præſcriptionem quomodo requiratur bona fides? C. II. R. II. *per tot.*

Præſcriptionem firmat temporis lapſus, C. II. R. XVIII. *n.* 14.

Præſcriptio triennalis Beneficii, C. II. R. I. *num.* 11. 22. 23. 27.

## PRÆSENTATIO.

1. Præſentatio, quid? *T.* 6. *nu.* 18. Poteſt fieri per Litteras, *n.* 19. Multiplex differentia inter Præſentationem, & Electionem, *n.* 20. *&* 21.

2. Præſentatio Patroni Eccleſiaſtici habet vim electionis, *T.* 16. *n.* 46.

3. Præſentatio à quo, circa quos, quando & quomodo fieri poſſit ac debeat? T. 38. *n.* 66. *& ſeqq.* Præſentatio competit Patrono, *n.* 67. Limitatur in Eccleſia conventuali, ubi eſt Electio Prælati, *num.* 68. Beneficium Patronatum ſine conſenſu Patroni liberè conferre nemo poteſt, *num.* 69. Collatio tamen valet, niſi Patronus contradicat, *num.* 70. Patronus debet præſentare dignum, *nu.* 71. Non poteſt ſe ipſum præſentare, *num.* 72. Benè tamen acceptare Collationem ſibi factam, & rogare, ut eidem fiat, *num.* 73. Si plures ſunt Patroni, poſſunt unum ex ſe ipſis præſentare, *num.* 74. Item filium aut conſanguineum, *num.* 75. *& ſeq.* Ad Beneficium curatum debet præſentari dignior, non tamen à Patrono Eccleſiaſtico, *nu.* 77. Sed etiam Laici, *num.* 78. *& ſeqq.* Præſentatio digni omiſſo digniori eſt valida, ſed non licita, *nu.* 81. Ad Beneficium ſimplex verò etiam eſt licita, *num.* 82. Patronus Eccleſiaſticus ſcienter præſentans indignum, ea vice privatur Jure præſentandi, *num.* 83. Secus ſi ignoranter, *num.* 84. Patronus Laicus ſcienter præſentans indignum, an privetur Jure præſentandi? *nu.* 85. *& ſeqq.* Si communitati competit Jus præſentandi, requiritur, ut omnes citentur, & præſentatus habeat majora, *num.* 91. Si pluribus ut ſingulis competit Jus præſentandi, ſufficiunt plura vota reſpectu aliorum præſentatorum, *n.* 92. *& ſeq.* Quid Juris, ſi plures à pluribus præſentati in votis ſint pares? *num.* 94. *& ſeqq.* Si plures æquè digni præſentantur ab eodem Patrono, poteſt Epiſcopus inſtituere, quem vult, *num.* 106. Si non ſunt æqualiter digni, tenetur inſtituere digniorem, *nu.* 107. Præſentatio quando fieri debeat? *num.* 109. Quis præſentet, ſi Patronus eſt impubes, aut filiusfamilias? *num.* 38.

3. Præſentatio quando devolvatur ad Epiſcopum? T. 38. *n.* 56. *& ſeqq.* *& n.* 99.

R. J. Præſentandi Jus, C. II. R. XXVIII. *n.* 7.

## PRÆSENS, PRÆSENTIA.

2. Præſentiâ Dei, repletur abſentia litigatoris, T. 14. *num.* 101.

3. Præſentiæ quid? & quid juris de eis? Vide *Diſtributiones quotidianæ.*

Præſentiæ, ſeu Diſtributiones quotidianæ, an ſint bona induſtrialia? T. 25. *n.* 8.

3. Præſentes quando cenſeantur Canonici, qui abſunt? T. 4. *n.* 185. *& ſeqq.*

4. Præſentia Parochi & teſtium requiritur ad valorem Matrimonii, *T.* 3. *n.* 52. *& ſeqq.* Non quidem de Jure antiquo, *n.* 53. Sed novo, *num.* 54. Alterutrius ſponſi, *num.* 55. *& ſeqq.* De Parochi proprii licentia poteſt quivis alius aſſiſtere, *num.* 57. Intelligitur tamen Parochus domicilii habitationis, & non originis, *nu.* 58. Quinam habere dicantur domicilium habitationis vel originis? *nu.* 60. *& ſeqq.* Proprius Parochus ſponſorum etiam in aliena Parochia validè aſſiſtit Matrimonio Parochianorum, *n.* 63. *& ſeqq.* Etiam licitè, *n.* 65. Saltem de Jure communi, ſecus de ſpeciali Diœceſium, *num.* 66. Doctrina practica ad propoſitum, *num.* 67. *& ſeq.* Parochus non neceſſariò debet eſſe ſacerdos, *nu.* 70. Niſi ex delegatione aſſiſtat, *num.* 71. Validè non item licitè Matrimonio aſſiſtit Parochus, cui adminiſtratio Sacramentorum, & aſſiſtentia fuit prohibita, *num.* 72. Idem eſt de Parocho irregulari, ſuſpenſo, aut excommunicato, *n.* 73. *& ſeq.* Etiam Parochus per errorem communem putativus validè aſſiſtit, *num.* 75. Niſi ſit intruſus, *num.* 77. Contraria opinio eſt probabilis, *num.* 78. Ulterior doctrina de aſſiſtentia Parochi putativi, *num.* 79. Aſſiſtendi Matrimonio poteſtas dari poteſt tam ab Ordinario, quàm à Parocho, *num.* 80. Alteri ſacerdoti tamen, *num.* 81. Etſi non curatus, *n.* 82. Idque, verbo & ſcripto, generaliter vel ſpecialiter, *nu.* 83. *& ſeq.* Vagorum Parochus quis ſit & quomodo Matrimonio vagorum aſſiſtere poſſit? *nu.* 86. *& ſeqq.* Sine licentia ordinarii validè aſſiſtit vagorum Matrimonio, *nu.* 92. Non tamen licitè, *ibid. & num. ſeq.*

4. Præſentia teſtium qualis requiratur ad valorem Matrimonii? *T.* 3. *num.* 102. *& ſeqq.* Requiruntur & ſufficiunt duo teſtes, *ibid.* Etiam infames, impuberes, conſanguinei, *nu.* 103. *& ſeqq.* Debet eſſe præſentia moralis Parochi, & teſtium, *num.* 106. Et quidem ſimultanea, *num.* 107. Nihil tamen refert, etſi dolo adducti, aut vi detenti, vel caſu præſentes ſint, *n.* 108. Dummodò formaliter fuerint adhibiti, *num.* 109. Seu requiſiti, *nu.* 110. *& ſeqq.* Contrahentes in præſentia Parochi & teſtium dolo, vel vi præſentium peccant graviter, *n.* 113. Niſi gravis neceſſitas, vel urgens cauſa aliud ſuadeat, *num.* 14.

Præſentia Parochi & teſtium ad Matrimonium an requiratur, ubi Concilium Tridentinum non eſt promulgatum vel receptum? T. 3. *num.* 116. *& ſeqq.* Non requiritur ubi non eſt promulgatum Tridentinum, *num.* 117. Debet eſſe promulgatum in Parochia, ut ibi obliget, *num.* 118. Validè contrahitur in tali loco ſine præſentia Parochi & teſtium, *num.* 119. Non item licitè, *n.* 120. Idem dic de illis, qui è loco recepti Tridentini venientes cum incola loci, ubi non eſt receptum, contrahunt, *numer.* 121. Sicut etiam, ſi qui ad locum non recepti Tridentini veniunt animo ibidem verum vel quaſi dominium figendi, *n.* 122. Vel ſaltem alio fine, quàm præcisè contrahendi ibidem Matrimonium, *num.* 123. *& ſeq.* E contrà invalidè contrahunt, qui ſolo fine ibi clandeſtinè contrahendi, & brevi iterum revertendi pergunt, *num.* 125. *& ſeq.* Aliud eſt de vagis, *numer.* 129. E loco non recepti Concilii venientes non poſſunt ſine Parocho & teſtibus contrahere, *num.* 130. An & quomodo valeant Matrimonia Hæreticorum in locis, ubi Tridentinum non eſt promulgatum? *num.* 131. *& ſeqq.*

## PRÆSERTIM.

3. *Præſertim* dictio eſt implicativa, T. 1. *num.* 38.

## PRÆSTIMONIUM.

3. Præſtimonium quid? T. 5. *num.* 80. Ex ſua inſtitutione non habet ſervitium in Eccleſia, *nu.* 81. An & quando ſit Beneficium? *n.* 82. *& ſeq.*

## PRÆSUMERE, PRÆSUMPTIO.

1. Præſumitur quis bonus, & idoneus, donec contrarium probetur, T. 12. *num.* 7. *&* 8. Fallit hæc regula, ubi agitur de præjudicio tertii, *num.* 9. Et procedit potiſſimùm quoad qualitates intrinſecas, non quoad extrinſecas, *n.* 10. Regula illa ampliùs declaratur, *n.* 11.

1. Præſumptio, ac Lex in præſumptione fundata, quid? T. 2. *num.* 162. An, & quomodo, Lex in Præſumptione fundata ſit obligatoria? *nu.* 162. *&* 163. *ac ſeqq.* Præſumptio cedit veritati; & quomodo? *num.* 164. *&* 170. Vide ſuprà ℣. *Lex in præſumptione fundata.* Præſumptio juris differt in pluribus à Fictione juris, & in quibus? *cit. T.* 2. *n.* 181. *&* 182. *ac ſeqq.*

2. Præſumptio una tollit aliam, T. 12. *num.* 166. In delictis ſtat præſumptio contra delinquentem, T. 18. *nu.* 125. Reus ex præſumptione falſa à Judice interrogatus, an teneatur confiteri propoſitionem veram, ubi iſtâ confeſsâ condemnandus eſt in Foro externo de crimine, aut debito, ad quod reverâ in Foro conſcientiæ non tenetur? *T.* 18. *num.* 171. *& ſeqq.* In Foro externo eſt procedendum juxta exigentiam præſumptionis, *num.* 175. Præſumptionem inducit teſtimonium unius, T. 20. *numer.* 250.

2. Præſumptio quid? T. 23. *n.* 2. *&* 3. *ac ſeqq.* Qualiter differat à Conjectura? *nu.* 4. *&* 5. Præſumere, quandoque accipitur in malam partem, *nu.* 2. Præſumptiones quandoque plenè probant, quandoque ſemiplenè, *num.* 6. An ſint vera probatio? *ibid.* Præſumptio cedit veritati, *num.* 7. Præſumptio eſt effectus Indiciorum, T. 23. *n.* 8. Præſumptio alia eſt probabilis, alia violenta, alia temeraria, *ibid.*

Præſumptio eſt multiplex, T. 23. *num.* 18. Præſumptio Juris, *num.* 19. Et Præſumptio hominis, quæ? *num.* 20. Cur non omnis præſumptio legitima, ſit præſumptio Juris? *num.* 21. Præſumptio naturæ, & Præſumptio facti, quid, & quotuplex? *nu.* 22. 23. *& ſeqq.* Præſumptio juris ſubdividitur, *nu.* 24. Alia eſt Præſumptio juris tantùm, *num.* 25. Alia Præſumptio juris & de jure, quæ? *num.* 26. Præſumptio juris, quomodo differat à Fictione juris? Remiſſivè, *num.* 27. Præſumptio hominis eſt triplex, *num.* 28. Violenta, *num.* 29. Probabilis & temeraria, quæ? *nu.* 30. Præſumptio cedit veritati, *T.* 24. *n.* 143.

Præſumptio hominis, quam vim probandi habeat? *T.* 23. *num.* 31. *& ſeqq.* Levis, ſeu temeraria nihil probat, ſed eſt repellenda, *n.* 31. Probabilis, ſeu rationabilis, relinquitur arbitrio Judicis; ac tantum probat, quantum ei videbitur, *n.* 32. Præſumptio facit gradum probationis, juxta quod indicia ſtringunt; idque declaratur, *n.* 32. *&* 33. Præſumptio hominis, cæteroquin probabilis, ſe ſolâ probat tantùm ſemiplenè, *num.* 34. Si verò adjuvetur publicâ famâ, vel aliis adminiculis, poteſt etiam facere plenam probationem, *nu.* 35. Præſumptio hominis poteſt illum, qui contrariam aſſerit, gravare onere probationis, ſi Judici videbitur, *nu.* 36. Violenta præſumptio hominis transfert onus probandi in adverſarium, *num.* 37. Contra eam tamen admittitur probatio in contrarium, *n.* 38. Alioquin ea ſufficit ad ſententiam, ſaltem in cauſis civilibus non nimium arduis, *n.* 37. *&* 39.

2. Præſumptio naturæ transfert onus probandi in adverſarium, *T.* 23. *num.* 40. 42. *& ſeqq.* Niſi illud, quod naturaliter ineſt, conſtet poſteà eſſe mutatum, *num.* 43. Et niſi agatur de præjudicio tertii, *num.* 44. Primâ facie præſumitur quis idonens, niſi aliud in contrarium oſtendatur, *num.* 40. *&* 41. Nemo præſumitur malus, niſi probetur malus, *numer.* 42. *& num.* 43.

Præſumptio Juris, quos operetur effectus in materia probationum? T. 23. *nu.* 45. *& ſeqq.* Ubi hæc ſtat pro aliquo, tunc ipſe relevatur ab onere probandi,

bandi, *nu.* 45. Qui habet præſumptionem juris pro ſe, dicitur habere intentionem fundatam, *ib.* Præſumptio juris habetur pro veritate, donec contrarium probetur, *num.* 45. Eſtque liquidiſſima probatio, niſi contrariâ probatione elidatur, *num.* 46. *&* 48. Ubi requiruntur probationes liquidiſſimæ, ſufficiunt præſumptiones Juris, contrariâ probatione non eliſæ, *num.* 49. Idem dicendum, ubi Lex requirit probationem per inſtrumenta, *n.* 50.

Præſumptio Juris propriè non eſt probatio, ſed probationis relevatio, *T.* 23. *num.* 47. Contra præſumptionem hominis, & contra præſumptionem juris tantùm, admittitur probatio in contrarium, *nu.* 51. An contra præſumptionem juris & de jure pariter admittatur probatio in contrarium? *num.* 51. *&* 52. Contra eam regulariter non admittitur probatio, *num.* 52. Idem operatur iſta præſumptio in caſu præſumpto, quod veritas in caſu vero; & quomodo? *ibid.* Fallit iſtud in pluribus caſibus, *num.* 53 *& ſeqq.* Sic contra præſumptionem juris, & de jure admittitur propria confeſſio, *numer.* 54. Probatio per confeſſionem partis, admittitur etiam contra ſententiam, *num.* 55. Contra præſumptionem juris & de jure, admittitur probatio indirectè, *num.* 56. Ac probatio per evidentiam facti, ſeu per notorium, *num.* 57. Si contra præſumptionem juris & de jure admittatur probatio parte non opponente, ceſſat præſumptio, *num.* 58. Adverſus eam admittitur probatio per teſtimonium quinque teſtium, *num.* 59. Idem dicendum de tribus teſtibus multùm legalibus, *ibid.* Ex præſumptione, tam Juris, quàm hominis, an poſſit ferri ſententia? *T.* 23. *num.* 60. *& ſeqq.* Vide infrà ℣. *Sententia an ex præſumptione.* Reus ob ſolas vehementes præſumptiones in cauſis criminalibus non eſt condemnandus, ſed torquendus &c. *num* 70. Quæ ſit obligatio Legum in præſumptione fundatarum? Remiſſivè, *num.* 74.

2. Præſumptiones plures, utrum conjungantur ad faciendam unam plenam? *T.* 23. *num.* 75. *& ſeqq.* In cauſis civilibus plures præſumptiones poſſunt conjungi, duæque earum faciunt plenam probationem, *num.* 75. Dummodo ſeorſim inducant ſemiplenam probationem, aliàs ſecùs, *num.* 76. In cauſis tamen criminalibus non ſufficiunt plures præſumptiones ad faciendam plenam probationem, *nu.* 77. Præſumptio una, an & quando prævaleat alteri? *T.* 23. *num.* 78. Præſumptio fortior juxta arbitrium Judicis, tollit aliam minus fortem; idque exemplificatur, *numer.* 78. *&* 79. Præſumptiones in genere, tolluntur per præſumptiones in ſpecie, *numer.* 80. Præſumptio naturæ prævalet contrariis præſumptionibus, *num.* 81. Præſumptio honeſtior eſt recipienda, habitâ potiſſimum ratione perſonæ & dignitatis, *numer.* 82. Ex pluribus præſumptionibus amplectenda eſt ea, quæ eſt excluſiva delicti, *num.* 83. Solvitur inſtantia, *nu.* 84. Præſumptio benignior, & parti favorabilior, eſt præferenda aliis, *num.* 85. Præſumitur pro viris litteratis, providis & honeſtis, quod in ſuis negotiis ritè proceſſerint, donec contrarium probetur, *num.* 86. Sicut & pro Notario publico, *num.* 87. Ac pro Judice judicialiter procedente, &c. *num.* 88.

2. Præſumptio veriſimilior, vincit minùs veriſimilem, *T.* 23. *num.* 89. Præſumptiones pro validitate actus, præferuntur contrariis præſumptionibus, *numer.* 90. Præſumptio illa, quæ facit valere actum, eſt regina aliarum præſumptionum, *num.* 91. Præſumptio juris prævalet præſumptioni hominis, *num.* 92. Præſumptiones vel maximè tolluntur per probationem in contrarium, *nu.* 93. Præſumptiones hinc inde militantes, ac penitus æquales, invicem ſe collidunt, *num.* 94. Præſumptio contraria poteſt tollere præſumptionem fraudis, *numer.* 96. Præſumptiones Juris Civilis plures. Remiſſivè, *num.* 110. Præſumptio quando faciat ſemiplenam probationem, Judicis arbitrio relinquitur, *T* 24. *numer.* 176. An ob ſolam præſumptionem poſſit deferri juramentum ſuppletorium? *num.* 174. *&* 175.

Præſumitur omne maleficium eſſe factum malo animo, niſi probetur contrarium, *T.* 23. *numer.* 95. *& num.* 84. Ex præteritis præſumitur circa futura, *num.* 97. *&* 98. Etiam in malam partem, *num.* 99. *Semel malus, ſemper præſumitur eſſe malus*; & quomodo? *nu.* 100. Emendatio criminoſi præſumitur, ſi is per triennium ab improbè factis abſtinuerit, *ibid.* Ex præteritis præſumitur tripliciter; nempe circà præteritum, circa præſens, & circa futurum, *num.* 101. Similiter ex præſenti poteſt elici præſumptio tripliciter, *nu.* 102. Præſumitur contra eum, qui ſubterfugit Judicium: & præſumitur pro illo qui ſe offert Judicio, *num.* 103. *& ſeqq.* Qui ex duobus illatis unum duntaxat negat, alterum affirmare præſumitur: & quando? *num* 106. Præſumitur vicinus ſcire ea, quæ ſunt geſta in vicinia: & qualiter iſtud ſit intelligendum? *num.* 108. Factum præſumitur notum in vicino loco, quod eſt notum in remoto, *num.* 109.

5. Præſumptiones violentæ ſufficiunt ad probandum adulterium, & alia delicta carnis, vel difficilis probationis, *T.* 16. *num.* 30. *& ſeqq.* Enumerantur ſimiles præſumptiones violentæ, *num.* 32. *& ſeqq.*

R. J. Præſumptio Juris tantùm, C. II. R. VIII. *num.* 2.

— juris & jure, *num.* 3. — hominis, *num.* 4.

Præſumptio hominis alia violenta, alia non violenta; *num.* 4.

### PRÆTOR.

1. Prætorum origo, & authoritas, P. *n.* 178. Prætorum Edicta, quæ? *ibid.*

### PRÆVARICATIO.

5. Prævaricatio. Vide *Colluſio.*

### PRÆVENTIO.

2. Præventio juriſdictionis, ſeu Fori, quid? *T.* 2. *num.* 165. Contingit tripliciter, *num.* 166. Inducitur per citationem legitimè interpoſitam, *n.* 167. Reus legitimâ citatione præventus ab uno ex pluribus Judicibus, ſortitur Forum coram ipſo, *num.* 168. *& ſeqq.* Si tamen non opponitur exceptio præventionis, valent geſta coram alio, *num* 169. Ut præventio per citationem inducatur, quænam requirantur? *n.* 170. *& ſeqq.* Vide ſuprà ℣. *Citatio legitima.* Præventio inter plures Judices, inducitur per citationem, *T.* 3. *num.* 104.

### PRAXIS.

4. Praxis formandi ſupplicationem pro impetranda diſpenſatione ſuper impedimentis Matrimonii apud Curiam Romanam in ordine ad forum externum: item ritè proponendi cauſas, impedimenta, & alia neceſſaria exprimenda, A. *numer.* 240. *& ſeqq.*

Praxis alia procurandi diſpenſationem apud Curiam Romanam in ordine ad forum externum, A. *num.* 289. *& ſeqq.*

Praxis



Praxis procurandi diſpenſationem pro foro interno, A. *n.* 421. *& ſeqq.*

Praxis procurandi diſpenſationem apud Epiſcopum pro foro externo, A. *num.* 490. *& ſeqq.* Diſpenſationem procurare volens debet ante omnia videre, an Epiſcopus in caſu diſpenſare valeat? *ibid.* Et ſubinde an Oratores ſint pauperes? *num.* 491. Item an adſit juſta cauſa? *num.* 492. Quænam in ſupplicatione exprimere debeat? *num.* 493. Quæ falſitas? & quis error vitiet diſpenſationem? *numer.* 494. Formulæ ſupplicandi Epiſcopo, *numer.* 495. *& ſeqq.* Cui offerri debeat ſupplicatio? *numer.* 498.

Praxis procurandi diſpenſationem apud Epiſcopum pro foro interno, A. *num.* 508. *& ſeqq.* Debet procurans prius videre, an adſint conditiones requiſitæ ad hoc, ut Epiſcopus diſpenſare valeat? *ibid.* Et an poſſit ſuper impedimento diſpenſare? *num.* 509. Poteſt diſpenſatio oretenus peti, & dari, *nu.* 510. Sed non expedit, *num.* 511. *& ſeqq.* Quando apud Epiſcopum petitur diſpenſatio, quænam exprimi debeant? *numer.* 513. *& ſeqq.* Quis error, vel falſitas vitiet? *num.* 515. Modus ſupplicandi Epiſcopo ad obtinendam diſpenſationem pro foro interno, *num.* 516. Formulæ hujuſmodi ſupplicationis, *num.* 517. *& ſeqq.*

4. Praxis qua Executor Apoſtolicus pro foro externo exequi poteſt & debet diſpenſationis litteras, A. *num.* 359.

Praxis exequendi diſpenſationem in forma pauperum, A. *num.* 415.

Praxis exequendi Diſpenſationem Apoſtolicam ſuper impedimentis Matrimonii pro foro interno, A. *nu.* 488. *& ſeq.*

Praxis capiendi informationem, & diſpenſandi per Epiſcopum, A. *num.* 499. *& ſeqq.* Debet Epiſcopus recepta ſupplicatione ſe informare de veritate precum, *numer.* 499. Et quomodo? *num.* 500. *& ſeqq.* Poteſt Epiſcopus diſpenſandi facultatem ſibi generaliter conceſſam alteri ſubdelegare, *nu.* 503. Optimum & decens eſt, ut Epiſcopus eo modo litteras diſpenſationis expediat, quo expedit curia Romana, *num.* 504. Formula Diſpenſationis Epiſcopalis, dum eam alteri committit, *numer.* 505. Formula Diſpenſationis, qua ipſe diſpenſat pro foro externo ex facultate ſibi generaliter conceſſa, *num.* 507.

Praxis concedendi & expediendi diſpenſationem per Epiſcopum pro foro interno, A. *numer.* 520. *& ſeqq.* Juxta aliquos poteſt Epiſcopus pro foro interno oretenus diſpenſare, *ibid.* Contrarium eſt ſecurius, *num.* 521. Probatur ex Regulis Cancellariæ, *num.* 522. Solvitur objectio, *num.* 523. *& ſeq.* Ante diſpenſationem attendere debet Epiſcopus, an adſint requiſitæ conditiones, *num.* 525. Litteræ diſpenſationis commodiſſimè inſcribuntur, & committuntur Confeſſario ex approbatis in genere, *nu.* 526. *&* 528. Formula diſpenſationis Epiſcopalis pro foro interno, *numer.* 527. Executor diſpenſationis ejuſdem quis eſſe poſſit? & quomodo expedire debeat? *num.* 529. *& ſeqq.*

5. Praxis, ſeu practica inſtructio, formandi proceſſum criminalem apud Regulares, traditur: & quare? T. 1. *num.* 336. Ordinariè inſtitui nequit etiam proceſſus apud Regulares ſine prævia accuſatione, vel denuntiatione, vel inquiſitione, vel exceptione, vel infamia, indiciis, aut aliis cauſam præbentibus proceſſum ab inquiſitione formandi, *nu.* 338. Niſi crimen ſit notorium, aut in flagranti deprehenſum, *num.* 339.

Praxis, ſeu practica inſtructio formandi proceſſum criminalem regularem per viam accuſationis, T. 1. *num.* 336. *& ſeqq.*

Praxis, ſeu practica inſtructio formandi proceſſum criminalem regularem per viam denunciationis judicialis, T. 1. *n.* 534. *& ſeq.*

Praxis, ſeu practica inſtructio formandi proceſſum criminalem via inquiſitionis ex mero vitio, T. 1. *nu.* 593. *& ſeqq.*

Praxis, ſeu practica inſtructio formandi proceſſum contra delinquentem in præſentia Judicis pro tribunali ſedentis, vel Juriſdictionem exercentis, T. 1. *n.* 547. *& ſeqq.*

Praxis, ſeu practica inſtructio formandi proceſſum contra delicta notoriè commiſſa, T. 1. *num.* 553. *& ſeqq.*

Praxis, ſeu practica inſtructio formandi proceſſum contra Reum in flagranti deprehenſum, T. 1. *n.* 560. *& ſeqq.*

### PRECARIUM.

3. Precarium quid? & quomodo ſumatur? *T.* 14. *numer.* 2. *& ſeqq.* Quomodo differat à Donatione? *num.* 5. Et commodato? *numer.* 6. *& ſeqq.* Poteſt conſtitui ad determinatum tempus, *num.* 7. Obligatio ex ea proveniens, *numer.* 9. Precarium ſive Precaria in ſingulari quid? *numer.* 10. Contractus precariæ & Precarii quomodo differant? *num.* 11. *& ſeqq.* Ad conceſſionem precariarum requiruntur ſolemnitates Juris, *num.* 15. Quando conceduntur ultra triennium, aliàs ſecus, *num.* 16. Precarium exſpirat poſt mortem concedentis, *num.* 17. Ac illius, cui conceſſum eſt, *num.* 18. Precaria in fœminino accepta exſpirat, ſi elapſo quinquennio non petatur renovatio, *num.* 21. Qualis actio detur ex Precariis, *num.* 22. *& ſeqq.*

R. J. Precarium non tranſit ad hæredem illius qui precarium rogat, C. II. R. XLVI. *n.* 16.

### PRECES.

3. Preces Primæ Imperatoris. Vide *Primæ Preces.*

4. Preces *ſi veritate nitantur*, & preces, *ſi veritate niti repereris*, quomodo differant? Item quomodo intelligendæ & verificandæ ſint? A. *num.* 323. *& ſeqq.* Preces falſæ quando vitient diſpenſationem? *num.* 205. *& ſeqq.*

### PRESBYTER, PRESBYTERÆ.

1. Presbyter olim idem erat, ac Epiſcopus, T. 13. *num.* 20. & T. 24. *numer.* 1. Presbyteri illi, qui loco principalis Rectoris deſerviunt Eccleſiæ, propriè dicuntur Vicarii, non Parochi, T. 28. *num.* 10.

1. Presbyteræ, quæ? T. 11. *num.* 58.

### PRETIUM.

3. Pretium rerum venalium quid? & quotuplex? Quando augeri & minui poſſit? Vide *Emptionis Venditionis Pretium.*

5. Pretium ſeu munus Simoniacum. Vide *Simoniæ pretium.*

### PRIMÆ PRECES.

3. Primæ Preces Imperatoris? T. 5. *numer.* 570. *& ſeqq.* Quando & unde acquiſiverit Imperator Poteſtatem interponendi primas preces ad Beneficia vacantia, *num.* 571. *& ſeqq.* Poteſt iis uti Imperator Electus ante approbationem Papæ, *numer.* 574. Valent tantùm in Beneficiis intra Romanum

Imperium

Imperium exiſtentibus, num. 575. & ſeq. Et non niſi ſemel iis poteſt gravare Eccleſiam Imperator, num. 578. Quandonam cenſeatur Eccleſiam gravaſſe Imperator? nu. 579. A Primis precibus exemptæ ſunt dignitates Pontificales, ac majores in Cathedralibus, & Principales in Collegiatis, num. 580. Item Prælaturæ Regulares, num. 581. Ac Beneficia Regularia? num. 582. Eximuntur etiam Beneficia Patronatus Laicorum, num. 583. Et omnia Beneficia, quorum Collator ad minus quatuor non habet, numer. 584. Jus commune & Concordata Germaniæ non obſunt Primis Precibus, num. 585. An & quomodo poſſit Imperator eandem Perſonam nominare ad plura Beneficia? num. 586. & ſeqq. Preciſta debet acceptare Beneficium vacans intra menſem, num. 589. Menſis iſte quando currere incipiat? num. 590. Nulla facta inſinuatione Primarum Precum poſt menſem quis conferat? nu. 591. & ſeq. Poſt acceptum ſemel Beneficium non poteſt Preciſta variare, nu. 593. & ſeqq. Limitatur hoc in aliquibus caſibus, num. 596. Quid dicendum de Executoribus Primarum Precum? n. 597. & ſeqq.

## PRIMATES.

1. Primates, qui? T. 31. num. 10. Veniunt nomine Ordinariorum, n. 9.

## PRIMICERIUS.

1. Primicerius generatim, quis? T. 25. num. 1. Primicerius in propoſito, quis, & quod ejus officium? num. 2. Primiceriatus alicubi eſt Dignitas, alicubi Perſonatus, vel Officium, n. 3.

## PRIMITIÆ.

3. Primitiæ quid & unde? T. 30. num. 171. & ſeq. Sunt quadrageſima, vel ſexageſima pars, ibid. Secundùm ſubſtantiam ſunt de Jure Divino, n. 175. Primitiæ formaliter ſumptæ quæ, & quantæ? num. 176. Debentur adhuc, & quidem Parocho, ibid. & num. ſeq.

## PRIMOGENITURA, PRIMOGENITUS.

3. Primogenita quid? T. 30. num. 173.
3. Primogenitura, vel Majoratus quid? T. 26. numer. 610.

## PRINCEPS.

1. Principum Placita, quæ, & an rectè dicantur leges? P. num. 177. Principes Sac. Rom. Imperii poſſunt condere leges municipales contra Jus Civile, non verò Epiſcopi contra Jus Canonicum, T. 2. num. 81. Et quæ ratio diſparitatis, num. 82. & 83. Principum Sæcularium præſertim Gentilium leges, an & unde obligent in conſcientia? T. 2. num. 152. & 155. ac ſeqq. Principum, ſeu Regum Chriſtianorum negligentia circa adminiſtrationem Regni ſui, qua ratione ſit ſupplenda? T. 10. num. 50. & ſeqq.

Principis nomine, quis intelligatur? T. 29. num. 51. Principes ſupremi poſſunt delegare cauſas meri, & mixti Imperii, n. 78. Et quid dicendum de Judicibus inferioribus? n. 79. & ſeqq. Princeps obligatur ex pacto cum ſubditis inito, T. 35. n. 28.

2. Principes ſæculares nequeunt indicere dies Feſtos, T. 9. numer. 13. Quamvis poſſint ſtatuere pœnam violantibus dies Feſtos ab Eccleſia indictos, num. 14. Principes ſuperiorem non recognoſcentes, an poſſint ex certis cauſis ſtatuere, ut credatur uni teſti? T. 20. num. 256. & 257. Principis conceſſio in dubio eſt interpretanda, ut nulli tertio irrogetur præjudicium, T. 30. num. 14.
3. Principis perſonæ nomine in materia Aſyli quinam veniant? T. 47. num. 140.
4. Principum nomine quinam veniant in ordine ad impetrandam diſpenſationem ſuper ſecundo gradu, A. num. 106. & ſeqq.
5. Principes Catholici an & quando Hæreticos, vel Infideles pro auxilio vocare, vel eos juvare, vel fœdus cum ipſis inire poſſint? T. 7. numer. 156. & ſeqq.

Principes Catholici an, & quos hæreticos ob ſolam hæreſim bello impugnare, vel expugnare valeant? T. 7. num. 225. & ſeqq.

Principes Eccleſiaſtici, & ſæculares an, & quomodo pœnam ſanguinis decernere poſſint abſque Irregularitate? T. 12. num. 95. & ſeqq.

R. J. Princeps ſupremus poteſt facere gratiam contra jura, C. II. R. XII. n. 6.

Principem non decet eſſe inconſtantem in ſuis promiſſis, C. II. R. XVI. n. 5.

## PRINCIPALIS, PRINCIPALIOR.

R. J. Principale quid dicatur, & quid acceſſorium? C. II. R. XLII. n. 2.

4. Principaliores loci qui ſint? A. num. 108. Et quinam intelligantur per litteras diſpenſationis Apoſtolicæ? num. 334.

## PRIOR, PRIORITAS.

1. Prior Conventualis poteſt eſſe Delegatus, vel ſubdelegatus Papæ, T. 29. nu. 70. Secùs dicendum de Priore Clauſtrali, n. 71.
1. Prioritas. *Qui prior eſt tempore, potior eſt jure*, quando procedat? T. 3. n. 104.

R. J. Prior tempore potior jure, quomodo intelligendum? C. II. R. LIV. n. 2. 3. 4. &c.

## PRIVATUS, PRIVATIO.

2. Privati qui dicantur? T. 2. num. 246. Privatorum pactis Juri publico non derogatur, n. 245. & ſeqq. Vide ſuprà ℣. *Pactum.*
3. Privatio Beneficii per ſententiam, T. 5. num. 369. & ſeqq.
5. Privatio Beneficii, & quomodo obliget? T. 37. n. 21.

## PRIVILEGIUM, PRIVILEGIATUS.

1. Privilegia per Laicos Eccleſiæ conceſſa valent, haud obſtante, quòd valeant Leges Civiles de Eccleſiis nominatim diſponentes, etiam in earundem commodum; & cur? T. 2. nu. 294. & 292. & ſeqq. Privilegium quid? T. 3. n. 17. Et quomodo differat à Reſcripto propriè dicto? numer. 16. Et Beneficio? num. 19. Privilegia propriè non ſunt diſpenſationes conceſſæ circa unum duntaxat actum, T. 3. num. 30. Privilegium eſt lex privata, cit. T. 3. num. 114. Privilegium priùs conceſſum non tollitur per aliud privilegium ſive Reſcriptum, niſi de ipſo faciat mentionem, num. 112. & ſeqq. Fallit hoc inter alia, quando primum privilegium fuit generale, & ſecundum ſpeciale, num. 115. & ſeqq. In privilegiis qualis interpretatio locum habeat? cit. T. 3. num. 30. & ſeqq. Objectio probans, nullum privilegium eſſe latè interpretandum, ſolvitur, n. 34. & ſeqq. Regula illa: *Privilegium conceſſum contra jus eſt ſtrictè interpretandum*, patitur plures limitationes; & quales? num. 135. & ſeqq. Privilegium ita debet interpretari, ut aliquid conferat; & non reddatur inutile, num. 135. In Privilegiis favore Cultûs Divini conceſſis ſit lata interpretatio, etiam in præjudicium tertii, num. 138. Conceſſa in favorem publicum latè ſunt interpretanda, n. 137. Sicut & Privilegia motu proprio Principis conceſſa, n. 140. Privilegia & Litteræ Beneficiales in materia ſubreptionis parificantur, T. 3. num. 160. *Acquiſibilia privilegiô, ſunt acquiſibilia conſuetudine, vel præſcriptione*, quomodo intelligendum? T. 4. num. 65. *Privilegio eodem gaudent bona Clericorum, & Eccleſiarum*, quomodo intelligendum? T. 41. n. 34.



1. *Privilegiatus contra pariter privilegiatum, non utitur privilegio*: Declaratur, T. 41. num. 44. & 45. ac ſeqq. Inter duos privilegiatos reſpectu ejuſdem cauſæ præfertur, qui habet potentius privilegium, num. 47. Et quid, ſi privilegia exiſtant paris potentiæ? num. 48.
2. Privilegium Fori, quid, & quo jure competat Clericis? T. 2. num. 186. ac ſeqq. Vide ſuprà ℣. *Clericis privilegium fori.* Extenſio privilegii Fori ad perſonas Regulares, facta eſt authoritate Eccleſiæ, num. 198. & 230. Privilegium Fori Clericorum an poſſit tolli, aut immutari à Papa? T. 2. num. 232. & ſeqq. Privilegium Reipublicæ Venetæ procedentis contra Clericos refertur, numer. 236. Privilegio Fori nequit Clericus renuntiare, num. 242. & ſeqq. Privilegium Fori non eſt beneficium perſonale, ſed toti Collegio Eccleſiaſtico indultum, num. 244. Regula de privilegio Fori Clericorum, plures patitur fallentias: idque exemplificatur, T. 2. num. 250. Ad privilegiorum inſpectionem, quot teſtes ſufficere debeant? T. 2. numer. 245. Privilegia, & hujuſmodi, abſque ſigillo non habent vim probandi, T. 22. num. 97. Privilegiorum innovatio poteſt fieri, ne vetuſtate corrumpantur, T. 30. numer. 28. Ea tamen jus novum non tribuit, ſed conſervat duntaxat antiquum, num. 29.
3. Privilegia præſertim Regularium Exemptiones à ſolvendis Decimis quomodo intelligenda ac interpretanda ſint? T. 30. nu. 70. & ſeqq. Quando ceſſent, num. 76. Non communicantur, nu. 68. Debent probari, num. 69. Practica inſtructio de his Privilegiis, num. 70. & ſeqq.

Privilegio Senatuſconſulti Vellejani an & quomodo renuntiare poſſint Mulieres? T. 22. num. 23. & ſeqq.

3. Privilegium Fori & Canonis quando competat Minoriſtis? Vide *Clericorum obligatio deferendi habitum.* Item quando Clericis Conjugatis? Tit. 3. num. 22.
4. Privilegia quænam ſint revocata per Pontifices? a. num. 535. & ſeqq. Sunt revocata vivæ vocis oracula, ibid. Non item privilegia bullata, num. 536. Per Concilium Tridentinum quænam ſint revocata, num. 537. Vivæ vocis oracula etiam in Foro conſcientiæ non ampliùs valent, n. 554.

Privilegium uxoris ratione dotis, T. 20. num. 109. & ſeqq.

Privilegia Epiſcoporum diſpenſandi ſuper impedimentis Matrimonii, a. num. 20. & ſeqq.

Privilegia Regularium Mendicantium diſpenſandi ſuper impedimentis Matrimonii, & petendi debitum conjugale. Vide *Diſpenſandi poteſtas Regularibus competens.*

5. Privilegiorum natura, & diviſio, T. 33. num. 2. & ſeqq. Quid ſit? ibid. & num. ſeq. Eſt Lex privata; & quare? num. 4. Quæ de Jure competunt, Privilegia propriè non ſunt, num. 5. Privilegium veris nominibus appellatur in Jure, num. 6. Privilegium aliud eſt contra, aliud præter Jus, num. 7. & ſeq. Privilegium contra Jus eſt ſtrictæ interpretationis; præter Jus latæ, num. 9. Aliud eſt in Corpore Juris clauſum, aliud extra Corpus Juris, num. 10. & ſeq. Aliud reale, aliud perſonale, num. 12. & ſeqq. Aliud mixtum, num. 14. Aliud certo Perſonarum generi conceſſum, nu. 15. Aliud eſt merè gratioſum, aliud remuneratorium, num. 17. Aliud perpetuum, aliud temporale, num. 18. Aliud purum, aliud conventionale, num. 19. Aliud per ſe, aliud ad inſtar conceſſum, num. 20. Aliud Communitatis, aliud privatorum, num. 21. Aliud motu proprio, aliud ad preces conceſſum, num. 23. Aliud vivæ vocis oraculo, aliud litteris conceſſum, num. 24.
5. Privilegiorum conceſſio à quo, quibus, quomodo, & qua de cauſa concedi poſſit? T. 33. num. 25. & ſeqq. Privilegium contra Jus illi ſoli concedere poſſunt, qui Legem condere valent, ibid. & nu. ſeq. Non tantùm ſubditis, ſed etiam aliis concedi poteſt privilegium, numer. 27. Ad cujus ſubſtantiam non requiritur ſcriptura, num. 28. Benè tamen ad ejus probationem, num. 29. De ſtylo Curiæ etiam requiritur ſcriptura, ſaltem pro foro externo, num. 30. & ſeq. Sunt quædam privilegia, ad quorum valorem neceſſariò requiritur ſcriptura: & quæ illius privilegia? numer. 32. & ſeqq. Ad licitè concedendum privilegium requiritur juſta cauſa, numer. 35. Non item ad valorem illius, num. 36. & ſeq. Privilegium acquiri poteſt per preces, num. 38. Præſcriptione, & conſuetudine, num. 39. & ſeqq. Ac per communicationem, numer. 41. Privilegium ritè conceſſum an ſtatim à die collationis habeat ſuum effectum? T. 33. nu. 42. & ſeqq.

Privilegium motu proprio conceſſum non ſtatim à die conceſſionis ſuum habet effectum, ibid. Benè verò privilegium conceſſum ad præcedentes preces, num. 46. & ſeqq.

Privilegiorum Communicatio quid? T. 33. num. 53. quomodo fiat? num. 54. Ordines mendicantes habent communicationem plenam privilegiorum, num. 55. Noſtra Minorum Religio in ſpecie habet pleniſſimam Communicationem privilegiorum cum omnibus aliis tam mendicantibus, quàm non mendicantibus Regularibus: quod probatur ex variis Bullis, num. 56. & ſeqq. Quomodo intelligenda ſit hæc communicatio? num. 59. Privilegium uni perſonæ privatæ conceſſum non communicatur aliis Religioſis, num. 60. Neque privilegium conceſſum Eccleſiis ad tempus, v. g. ſeptennium, num. 61. Neque conceſſum ob ſpecialem rationem, uti eſt conceſſum loco miraculoſo, Indulgentiæ, portiunculæ, Indulgentiæ Altaris privilegiati, n. 62.

5. Privilegiorum communicatio num etiam ſe extendat ad privilegia Societati JESU conceſſa cum clauſula, ne illis per communicationem fruantur cæteri Mendicantes, T. 33. num. 63. & ſeqq. Proponitur, & firmatur ſententia affirmativa, nu. 64. & ſeqq.

Privilegiorum confirmatio, ſive innovatio quid & quotuplex, ac cujus effectus ſit, T. 33. numer. 73. & ſeqq. Alia confirmatio eſt in forma communi, ſeu ordinariâ, alia ex certa ſcientia, numer. 74. & ſeqq. Confirmatio ordinaria, ſeu in forma communi nullum Jus novum tribuit, numer. 77. Benè verò confirmatio ſpecialis, ſeu ex certa ſcientia, numer. 78. & ſeqq. Unde cognoſcatur confirmationem eſſe ſpecialem, ſeu ex certa ſcientia? n. 81.